



# SVĚTLO



TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

45. ČÍSLO / XXIV. ROČNÍK

12 Kč • 0,60 €

13. LISTOPADU 2016

## Z obsahu:

**Přijímat cizince a odívat toho, kdo nemá co na sebe**  
Katecheze Svatého otce Františka 26. října 2016  
- strana 2 -

**Svatý Leopold, vévoda rakouský**  
Dr. Johannes Gamperl  
- strana 4 -

**Komunista se stal křesťanem**  
- strana 5 -

**Najdeme si čas, abychom se vnitřně zklidnili**  
Johannes Hartl  
- strana 6 -

**Modlitba Otče náš (6)**  
P. Štefan Ištvanik CSsR  
- strana 7 -

**Nejnovější komplexní vědecká studie vyvrací argumenty skupin LGBT a gender**  
- strana 8 -

**Moc tichosti a mírnosti**  
- strana 9 -

**Zbraň pokory**  
- strana 11 -

**Nic není nade mne**  
Univ. Doc. R. Bonelli  
- strana 12 -

**Suma o darech svatého Josefa (48)**  
- strana 13 -



*„Neexistuje nic vítěznějšího než mírnost.“  
(sv. František Saleský)*

## Přijímat cizince a odívat toho, kdo nemá co na sebe (Mt 2,13-15)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci 26. října 2016 na náměstí Sv. Petra v Římě

**D**razí bratři a sestry, pokračujeme v reflexi o skutcích tělesného milosrdenství, které nám Pán odkázal, aby udržoval naši víru stále živou a dynamickou. Tyto skutky totiž ozřejmují, že křesťané nejsou znavení a líní v očekávání konečného setkání s Pánem, nýbrž jdou Mu denně v ústrety a rozpoznávají jeho tvář v lidech, kteří potřebují pomoc. Dnes se zastavíme u Ježíšových slov: „Byl jsem na cestě, a ujali jste se mě, byl jsem nahý, a oblékli jste mě.“ (Mt 25,35-36) V naší době je tento skutek týkající se cizinců více než aktuální. Ekonomická krize, ozbrojené konflikty

a klimatické změny nutí lidi migrovat. Bylo by nedostatkem dějinné paměti myslet si, že k tomu dochází jenom v naší době.

Bible nám podává mnohé konkrétní příklady migrace. Stačí pomyslet na Abraháma. Boží povolání jej přimělo opustit svoji zemi a jít do jiné: „Vyjdi ze své země, ze svého přibuzenstva a ze svého otcovského domu do země, kterou ti ukážu.“ (Gn 12,1) Tak tomu bylo rovněž s izraelským lidem, který odešel z Egypta, kde otročil, a čtyřicet let putoval pouští, než došel do země zaslíbené Bohem. Totéž Svatá rodina – Maria, Josef a malý Ježíš – byla nucena emigrovat, aby unikla před Herodovou

hrozbou: „Josef vstal, vzal v noci dítě i jeho matku, odebral se do Egypta a byl tam až do Herodovy smrti.“ (Mt 2,14-15) Dějiny lidstva jsou dějinami migrací: V žádné zeměpisné šířce neexistuje národ, který by nezakusil fenomén migrace.

Během staletí jsme v této souvislosti byli svědky velkolepých projevů solidarity, třebaže nechybělo sociální napětí. Kontext ekonomické krize dnes vede bohužel spíše k zaujímání postojů uzavřenosti a nepřijetí. V některých částech světa se stavějí zdi a bariéry. Někdy se zdá, že tiché skutky mnoha mužů a žen,

*Pokračování na str. 6*

## Editorial

**P**okora, mírnost, milosrdenství, ctnostný život... Duchovní zbraně v boji s největším nepřítelem člověka – ďáblem. V závěru Svatého roku milosrdenství se logicky nabízí zamyšlení nad uplynulým církevním rokem a jeho duchovními plody pro naši duši. Ať už jsme svatý rok prožívali více či méně intenzivně, jedno by mělo být jisté: Pro každého to byla šance, jak se naučit správně žít svůj vztah k Trojjedinému, nejvyšší milosrdnému a spravedlivému Bohu, a jak účinněji vzdorovat jeho a našemu hlavnímu Odpůrci, ďáblu. Není to klišé. Vždyť už Písmo svaté nás důrazně napomíná, abychom si v boji o spásu své duše nezahrávali s ďáblem. Proto nám Ježíš v modlitbě Otče náš dal velmi důležitou prosbu: Neuveď nás v pokušení. (str. 7-8)

Jak tedy má vypadat správný a důvěryplný postoj člověka vůči Božimu milosrdenství a zároveň spravedlnosti? Odpověď nám poskytuje sv. František Saleský, když ve své *Filotei* vybízí duši člověka, aby se neznepokojovala, když udělá chybu. Naše dědičná náklonnost ke hříchu, k chybě je slabým místem na cestě naší spásy, stojí mnoho úsilí vyhnout se pádu. Nezabývá nás to však reality hříšného či chybného skutku, který je urážkou Boha. A zde sv. František povzbuzuje k lítosti, k posbírání odvahy a k důvěře v Boží milosrdenství, k opětovnému vydání se cestou ctnostného života. Tak se snoubí spravedlnost

a milosrdenství, neboli také mírnost, jak o ní čteme v úvaze na str. 9-10.

Ono „posbírání odvahy“ je vlastním projevem pravé pokory. Je-li pýcha původcem všech hříchů, pak pokora je úhelným kamenem ctnostného života podle vůle Boží. Pokorný člověk není slaboch, jak nám ďábel rád podsouvá, ale být pokorný je svým způsobem odvážné rozhodnutí stát se malým a s důvěrou se odevzdat do rukou Božích. Pokora je velkou duchovní zbraní, i když není snadné ji získat. Ale můžeme se pokoře naučit, a to od Ježíše: „Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem.“ Pokora vyvádí člověka ze svého sebe středného JÁ a přivádí ho ke zdroji věčného života, k všemohoucímu Bohu, jenž tak může skrze pokornou duši otevírat brány zatvrzelých srdcí druhých lidí. (str. 11-13)

Máme-li vzor pokory v Ježíši, pak je potřeba Ježíše dobře znát. Důvěrně ho poznáme při modlitbě, důležitým zdrojem poučení je však Písmo svaté. V týdnu, kdy máme Den Bible (15. listopadu), nemůžeme udělat nic lepšího pro dobro své duše, než vzít častěji do rukou tuto posvátnou knihu a číst, rozjímat. A pak pokračovat i v dalších dnech, týdnech... Malý návod pro ty, kdo by si nevěděli rady, jak s četbou Bible začít, nabízíme na str. 6.

Mírnost a pokora jsou tedy dvě významné ctnosti, jež otevírají brány lidských srdcí pro Trojjediného Boha. Ten se pak může projevit nejen jako moudrý a starostlivý Otec, dávající příkazy a zákazy pro dobro lidských duší, ale i jako milosrdná Láska, která vychází z něho a jeho Syna, jenž pro spásu lidí obětoval svůj pozemský život. Proto se i komunista může stát na smrtelném loži křesťanem... (str. 5) Není také to pro nás cvičením v pokoře? Možná bychom rádi nacházeli jen odsuzující slova. Ale nemáme snad chtít to, co chce Bůh – spásu všech lidí? Jsme ochotni jim to dopřát? Ano, nesmíme zamlčovat pravdu o hříchu, chybách, ale klást meze Božimu milosrdenství není křesťanskou cestou pokory, leč cestou ďábelskou, cestou lidské pýchy. Žijeme v době, která přináší mnohá zranění totalitních režimů, válek, různých způsobů agresivity. To vše si ještě více uvědomujeme v těchto dnech při vzpomínce na události 17. listopadu 1989. Jak ze slepé uličky? Můžeme jako křesťané ovlivnit mnohé. Vůči spáchanému zlu se musíme postavit, ale vůči chybujícímu člověku máme projeviti milosrdnou lásku. A to tak, že mu budeme v modlitbě vyprošovat obrácení a dosažení spásy jeho duše. A takový postoj by měl být jedním z plodů končícího Svatého roku milosrdenství. S pomocí Boží nechť tomu tak je!

*Daniel Dehner*

**D**nes tě Pán očekává v jeruzalémském chrámě. Ježíš zatím mlčí, jako by ti chtěl dát čas, aby ses mohl rozhlédnout v tomto jedinečném a nádherném stavebním skvostu, kde vyvolený národ vzdává chválu Hospodinu. Tvůj Pán již jako chlapec osvědčil, jak velice ctí toto vyvolené místo svého Otce, a setrval v něm tři dny, i když tím způsobil bolest své milované Matce. Ale i když k tomuto chrámu připojiš všechny svatyně světa, v nichž sám Ježíš skutečně a živě přebývá a čeká na své věrné, a představíš je nadšeně Pánu, na všechny svůj obdiv uslyšíš šokující ortel: *Nezůstane tu kámen na kameni a všechno, co vidíš, bude zbořeno.*

A nejen chrámy, všechno bude zničeno. Jak se s tím vším vyrovnat? To, co je ve skutečnosti jen nedokonalým obrazem Boží velebnosti, ztratí i pro tebe svůj smysl v tom okamžiku, kdy začneš vidět Boha tváří v tvář. Nediv se tedy, že nebudou ušetřeny ani ty nejkrásnější chrámy a svatyně. *Pán Bůh vševládny už nebude potřebovat chrámy z kamene, protože v novém Jeruzalémě to bude sám Beránek, kdo bude jeho chrám<sup>(1)</sup>.* Svůj význam ztratí nejen všechny svatyně, ale i slunce a měsíc, *nebude již třeba světla lampy nebo světla slunce: Bůh sám tě bude ozařovat<sup>(2)</sup>.*

Ale pro nic z toho, co nenávratně skončí, se nemusíš rmoutit. Zahyne to, co ztratí svou cenu, a pak již nebude nic, co by mohlo stát mezi tebou a Bohem. Nebude to tedy ani v nejmenším pro tebe ztráta. Naopak, poznáváš z toho, jak nesmírně si tě Otec cení. Zatímco ze všeho, co vidíš, nezůstane kámen na kameni, z tvé hlavy se ani vlas neztratí. I když se ti bude nejdříve zdát, jako by s viditelným světem chtěl rozdrtit i tebe, ve skutečnosti tě jen očistí, protože *k němu nic poskvrněného nevejde<sup>(3)</sup>.* Ona všeobecná záhuba všeho kolem tebe bude naopak tvým konečným vysvobozením, při kterém se máš *vzpřimit a zvednout svou hlavu<sup>(4)</sup>.* Nezbuďte tu nic, co by tě mohlo odvádět od tvého Boha a Spasitele, a také nic, co by ti mohlo působit bolest nebo strast.

Když to budeš mít před očima den co den, budeš stále zřetelněji pociťovat, jak provizorní a dočasné je toto pozemské obydlí, a poroste v tobě touha spočinout definitivně v Něm, který je vším. Pros Duha Svatého, aby tě naučil za vši pozem-

## Doba velkých znamení

*Zamyšlení nad liturgickými texty  
dnešní neděle*

*Já vám dám výmluvnost i moudrost.*

skou krásou a nádherou, která tě uchvacuje, vidět duchovním zrakem Tvůrce všech hodnot a Krásu samu, abys nepřihnul a neulpival na ničem, co je nyní v době tvé tělesné spoutanosti jen dočasným náznakem a stínem Nejvyššího.

Patření na jeho tvář je navěky odepřeno Zlému, který jednou ve své zpupnosti Boha odmítl. Proto ti nepřítel tuto důstojnost a možnost tak nepřeje a závidí. V jeho pýše mu zbyla jen jediná radost: připravit tě o zaslíbenou radost v Bohu. Chce ponížít Boha tím, že to, co je pomíjivé, zveličuje v tvých očích, jako by to bylo věčné. Toho, kdo mu věnuje svou pozornost, naučí brzy hledat svou velikost v tom, co si sám vymyslí, vytvoří a zamiluje místo svého Pána a Boha. Kdo se zahledí jen do sebe a svých výtvorů, chrání si ten svůj malý vratký svět a nechce vůbec připustit, že by mohlo být něco jiného a nekonečně většího. Taková představa ho naplňuje hrůzou, protože při ní se hroutí jeho svět.

Proto se nediv, že ďábel a jeho spojenci nenávidí všechno a všechny, kdo tuto jejich apoteózu zpochybňují a ohrožují. Tvůj Pán tě předem varuje, že tě budou nejdříve falešní proroci přesvědčovat, abys přistoupil na jejich „pravdu“. Když však *vytrváš, abys zachránil svou duši, můžeš dojít k tomu, že tě budou pronásledovat a vztáhnou na tebe ruce.* Čím více se blíží čas tvého vysvobození, tím více se budou snažit, aby tě uchvátili. Nesmí tě překvapit, když mezi nimi najdeš i ty, kteří s tebou sedávali u jednoho stolu. Drž se věrně svého Pána, abys včas rozpoznal jejich lži a *nechodil za nimi.* Povedou sice obdivuhodné řeči, ale ve skutečnosti *žijí nepořádně a jsou zaměstnání věcmi, které jim nepřisluší.* Z toho, co není od Pána, *nezůstane ani kořen ani větev.*

Vyprošuj si milost, abys uměl přijímat soužení posledního času s vděčností jako příležitost *vydávat svědectví.* Obětuj Pánu svá utrpení za všechny ty, kteří ti je působí, a vyprošuj pro ně od Něho milosrdenství. Snad se jim dostane včas

## Liturgická čtení

### 1. čtení – Mal 3,19–20a

Hle, přijde den, který plane jako pec, slámou se stanou všichni zpupní, všichni, kdo se dopouštějí bezbožnosti; den, který přijde, je spálí – praví Hospodin zástupů – že po nich nezůstane kořen ani větev. Ale vám, kdo ctíte mé jméno, vzejde slunce spravedlnosti, které má záchranu na svých křídlech.

### 2. čtení – 2 Sol 3,7–12

Bratři! Víte, jak nás máte napodobovat. Když jsme byli u vás, nezaháleli jsme, ani jsme chleba nejedli od nikoho zadarmo. Naopak: ve dne v noci jsme se lopotili, abychom nikomu z vás nebyli na obtíž. Ne že bychom na to neměli právo, ale dáváme vám sami sebe za vzor, který byste mohli napodobovat. Ano, už tehdy, když jsme byli u vás, přikázali jsme vám: „Kdo nechce pracovat, ať nejí.“ A teď slyšíme, že někteří z vás žijí zahálčivě a vůbec nepracují, ale jsou velmi zaměstnání věcmi, do kterých jim nic není. Takovým lidem důrazně přikazujeme mocí, kterou máme od Pána Ježíše Krista, aby v klidu pracovali a jedli chléb, na který si sami vydělají.

### Evangelium – Lk 21,5–19

Když někteří mluvili o chrámu, jakými krásnými kameny a pamětními dary je ozdoben, řekl Ježíš: „Přijdou dny, kdy z toho, co vidíte, nezůstane kámen na kameni, všechno bude rozbořeno.“ Zeptali se ho: „Mistře, kdypak se to stane? A jaké bude znamení, že to už nastává?“ Odpověděl: „Dejte si pozor, abyste se nenechali svést! Mnozí lidé totiž přijdou pod mým jménem a budou říkat:

*Dokončení na str. 12*

milosti a opravdového poznání, aby i oni mohli *získat svůj život* a aby onen den, *kteřý přijde jako planoucí pec, je nespálil jako strniště spolu se všemi zpupnými, kteří páchají nepravostí.*

Pane, přijd brzy *spravovat svět ve spravedlnosti a národy podle práva!*<sup>(5)</sup>

*Bratr Amadeus*

#### Poznámky:

<sup>(1)</sup> srov. Zj 21,22; <sup>(2)</sup> srov. Zj 22,5;

<sup>(3)</sup> srov. Zj 21,27; <sup>(4)</sup> srov. Lk 21,28;

<sup>(5)</sup> srov. Ž 98,9

## Svatý Leopold, vévoda rakouský

**S**vatý Leopold, vévoda rakouský, se narodil 15. listopadu 1075 v Garsu a byl vychován biskupem Altmannem v Pasově v regionu Melk. Tento svatý kníže se považuje právem za vzorný příklad opravdu křesťanského šlechtice. Jeho život a dlouhá doba vlády se vyznačovaly hlubokou pokorou vůči Bohu, jemuž podřídil všechno, co podnikal. Už za života byl vévoda Leopold III. nazýván „Zbožný“. Jeho poddaní v něm viděli „otce chudých a ochránce práva“.

Papež Inocenc VIII., který ho v roce 1485 povýšil mezi svaté, vydal o tomto křesťanském vládcí toto svědectví: „Čtyřicet let vládl Rakousku, a to v dobách, kdy byl v Německu každý vystaven krvavým válkám, vraždám a ohni, velikému pustošení. Ale on vládl klidně, nejvýš spravedlivě a lidsky. A zatím co se ostatní země utápěly v krvi, udržel svoje svěřené Rakousko v bohumilém míru.“ Nedaleko Vídně leží na pravém břehu Dunaje na vyvýšenině nádherný klášter kanovníků – Klosterneuburg. V klenotnici se uchovává kromě mnoha jiných cenností kousek závoje a bezový keř. Tyto věci připomínají legendární založení kláštera svatým Leopoldem. Nebe mu podivuhodným způsobem ukázalo, kde má být vybudován klášter.

Každopádně je jisté, že vévoda Leopold III., který vládl v letech 1095–1136, přeložil své sídlo z Melku na toto místo a ve spojitosti s tím vystavěl klášter Klosterneuburg. K tomuto původně světskému kolegiálnímu klášteru sem v roce 1133 vévoda povolal augustiniány-kanovníky. Také klášter augustiniánek vznikl vedle něho pravděpodobně již v této době. Biskup Altmann se snažil mladého šlechtice vést a vychovávat tak, aby „neholdoval ani královskému přebytku, ani nelpěl na zlatě“. Už brzy následoval Leopold svého otce ve vládnutí. Projevoval pravé církevní smýšlení a velkou věrnost papežům, takže ho papež nazýval „Filius Sancti Petri“ – synem svatého Petra. V roce 1106 se Leopold oženil s Agnes, dcerou císaře Jindřicha IV., která byla stejně zbožná jako on. Šťastné manželství vévodského páru bylo požehnáno 18 dětmi, mezi nimiž byl také Otto z Freisingu, jeden z nejslavnějších děje-

pisců středověku, stejně jako Konrad II. ze Salcburku. Kromě Klosterneuburgu založil Leopold benediktinské opatství Klein-Mariazell (1134) a cisterciácké opatství Heiligenkreuz (1135). Dvakrát bránil svoji zemi proti nájezdům Maďarů, které vítězně odrazil. Mezi německými knížaty si dobyt největší vážnost tak, že byl navržen za následníka císaře Jindřicha V. Zbožný a chytrý kníže se však roku 1125 oficiálně zřekl jemu nabízené císařské koruny.

Když Leopold 15. listopadu 1136 zemřel, smutnila celá země. Jeho hrobka v kryptě v Klosterneuburgu, kde leží jeho ostatky, se brzy stala cílem poutí. Bůh potil svého věrného služebníka mnoha zázraky. Každoročně jsou o jeho svátku vystaveny v kostele v Klosterneuburgu jeho

relikvie ve stříbrné rakvi, hlava ozdobena vévodským kloboukem. Kostel pak bývá naplněn zbožnými lidmi z Vídně a celého okolí. Světec je zobrazován v brnění



s praporem a modelem kostela, také se dvěma koši chleba pro chudé. Legenda o založení Klosterneuburgu byla zobrazena na slavném oltářním obrazu od Rolanda Frueaufa (1507), který je v Klosterneuburgu stále ještě k vidění.

Legendu o závoji nám okolo roku 1846 vypráví Adalbert Müller:

Brzy potom, co se Leopold přestěhoval do nově postaveného zámku na Kahlenbergu, vystoupila jednoho večera vévodkyně na pavlač, aby si prohlédla krásnou krajinu. Tu se zvedl od hor noční vítr, rozčeril hladinu proudu, šelstil v blízkém lese, pohrával si s šaty urozené paní, a hle, nečekaně odvál z její hlavy jemný závoj a unášel jej vzdušným vírem pryč do údolí. Brzy ráno hledalo mnoho poslušů drahou ozdobu v poli i na lukách – ale marně. Určitě hrubý vítr roztrhl jemné tkanivo v prvním okamžiku.

Po nějaké době se stalo, že se vévoda vydal do blízkého lesa na lov. Náhle se sběhli v hlubokém houští psi dohromady a ihned začali štěkat. Kvapně spěchali lovci po hlasu psů. Mečem si museli prosekávat cestu porostem a keři. Konečně se dostali na volné místo a s úžasem vévoda zpozoroval, že ten dlouho postrádaný závoj se vznášel nepoškozený na větvi keře černého bezu. Už dříve se rozhodl, že postaví nějaký klášter. Tento úkaz považoval Leopold za znamení z nebe, aby zde byl položen základní kámen budovy, a brzy tu stál Klosterneuburg. Ještě dnes uchovává klášter závoj a keř bezu a v úzké chladné hrobce jsou tělesné pozůstatky Leopolda a Agnes spojeny až do velkého dne vzkříšení.

*Z Oase des Friedens 11/2014  
přeložil -mp-*



*Sv. Leopold, vévoda rakouský,  
zobrazení na oltářním obrazu Rolanda  
Frueaufa v Klosterneuburgu (1507)*

## Komunista se stal křesťanem

*Způsob, jakým se Bůh dokáže dotknout nejedné duše na misiích v Rusku, vzbuzuje vždy znovu a znovu určitý údiv. Tak i P. Nicklas z Alexejevky pro Vítězstvo Srdca vyprávěl, jak se stal svědkem zachraňující Boží milosti, jež neúnavně hledá ztracenou ovečku, aby ji nakonec přivedla domů - v našem případě Anatolije Medvedka.*

Anatolij byl celý život komunistou. V městě Davlekonova, vzdáleném 120 km od Alexejevky, se vypracoval na šéfa stavební firmy. Oženil se a stal se otcem tří dětí. Jeho nejmladší syn Dima byl sice pokřtěn v ortodoxní církvi, ale víru nepracoval. Poznal mladou věřící ženu Nasťu, která se díky požehnanému působení našeho kněze Jana Nepomuka stala katoličkou.

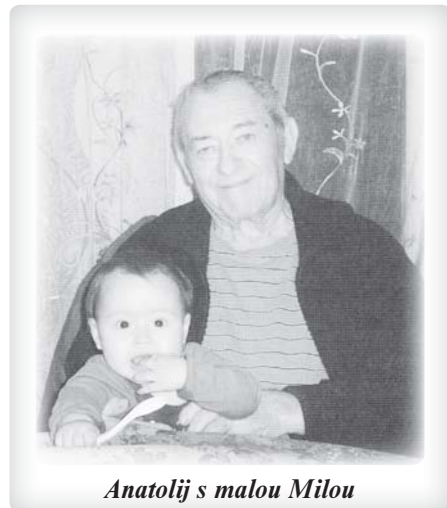
Jak to však, žel, v Rusku často bývá, Nasťa s Dimem se sezdali pouze civilně. Až dlouholetá bezdětnost a s ní spojené utrpení pomohly oběma prosit o Boží požehnání pro jejich manželství. Jejich svatba v našem farním kostele v roce 2014 se stala významnou událostí, při které se setkala celá rodina. Dokonce přišel i Dimův otec Anatolij! Pro otce to byla první slavnost v kostele. Neměl ani tušení, co má odpovídat či dělat.

Zanedlouho došlo k prvním malému zázraku. Ani ne dva měsíce po svatbě v kostele mi Nasťa se slzami v očích oznámila, že čeká dítě, ačkoliv jí lékaři nedávali žádnou šanci. Za osm měsíců přišla na svět zdravá a krásná malá Mila. A tak

se Anatolij v den Milina křtu ocitl podruhé ve svém životě v kostele.

Nyní se však dostáváme ke klíčovému okamžiku. Začátkem listopadu minulého roku mi Nasťa zavolala, zda by bylo možné Anatolije pokřtít. Leží prý těžce nemocen v nemocnici a moc si přeje přijmout křest. Když se ho zeptala, zda má zavolat ortodoxního či katolického kněze, bez váhání odpověděl: „Ať přijde katolický kněz.“ V tom momentě jsem pochopil, že zde působí Boží milost. Druhý den jsem ihned cestoval 120 km do města Davlekonova, kde jsem v nemocničním pokoji potkal Nasťu, Dimu, jeho sestru a Anatolije. Když jsem uviděl tohoto těžce nemocného muže, pochopil jsem, že už nebude dlouho žít. Nesměl jsem proto ztrácet čas. Chtěl jsem mu přece udělit svátost duchovního znovuzrození. Přítomní byli hluboce dojatai, protože jako věřící lidé chápali, o jak velkou milost jde a co to znamená pro jejich milovaného otce, který byl právě pokřtěn a dostal krásné jméno Anatolij Nikolaj.

Druhý den jsem zavolaal jeho rodině, abych zjistil, jak se má. K mému překvapení jsem dostal následující odpověď: „Naše-



Anatolij s malou Milou

mu otci se viditelně ulevilo. Když jsme mu řekli, jaká to byla velká milost, že byl včera pokřtěn, ze samého štěstí se rozplakal.“

Když jsem musel jít za dva dny tak či tak do města, dohodl jsem se s rodinou tohoto před pár dny pokřtěného muže, že ho v nemocnici navštívím. Jakmile jsem vkročil do nemocničního pokoje, zdálo se mi, že mám před sebou docela jiného člověka, než byl ten, kterého jsem před třemi dny pokřtíl. Anatolij byl čilý, na posteli seděl vzpřímeně, hovořil a usmíval se. Tento bývalý komunista mi několikrát zulíbal ruce a děkoval mi, že jsem přišel. Dojat tímto zážitkem jsem sebral veškerou odvahu a řekl jsem mu:

„Anatoliji Nikolaji, ve svatém křtu vám Bůh odpustil všechny hříchy celého vašeho života. Teď i vy musíte odpustit všem, kteří vám v životě ublížili, a když je to potřebné, poprosit o odpuštění.“ Nato se on srdceryvně rozplakal. Objal jsem ho, požehnal mu a rozloučil jsem se s ním. Jeho poslední slova byla: „Spasiba - děkuji!“

Anatolij zemřel o dva dny později - klidně, smířený s Bohem i se svojí rodinou.

Umíte si představit ty překvapené tváře jeho bývalých kolegů - soudruhů, když viděli, jak jejich starého „partáka“ pochovává katolický kněz? Všem přítomným jsem řekl: „Anatolije jsem potkal jen čtyřikrát ve svém životě: na svatbě jeho syna, při křtu jeho vnučky, při jeho křtu a tři dny po jeho křtu. Tehdy jsem ho povzbudil, aby také on prokázal stejné milosrdenství vůči svým bližním, jaké sám Bůh prokázal jemu.“

*Z Vítězstvo Srdca 109/2016  
přežil -dd*



Nasťina a Dimova svatba

## Najděme si čas, abychom se vnitřně zklidnili

*Křesťanský život není možný bez modlitby. A to, co se neděje v čase a prostoru, je možná zbožný pocit a nezávazné přání. Ale skutečný vztah k Bohu je tam, kde se Bohu věnuje konkrétní doba během dne a během týdne.*



**N**ikoho neudivuje, že učení se cizí řeči nebo týdenní trénink vyžadují opravdové cvičení a opakovanou rutinu. Nikdo by neočekával, že se stane sportovcem, když si o tom přečte knihu.

Konkrétní změna života nastává při konkrétních změnách chování. Tento krok spočívá v rozhodnutí: Stanovte si pravidelný, nejlépe denní čas pro osobní modlitbu. Jak dlouhá modlitba to bude, není rozhodující. Spíše je rozhodující, aby se čas dodržoval, protože člověk je zvykový tvor. Zvolte si ale časový interval, který je dostatečně dlouhý k tomu, abychom se vnitřně zklidnili. Dvě minuty by pro to byly příliš málo. Pro mne by byl den bez hodiny k modlitbě nepředstavitelný. Stejně tomu je u mojí ženy, která je matkou čtyř malých dětí.

Jedna hodina, zdá se vám to mnoho času? Je to podstatně méně času než průměrný čas sledování televize či internetu za den.

Ale otázka, na čem našemu srdci záleží, se projevuje na našich prioritách v plánování času. Tedy na tom, co „světíme“.

Druhý krok souvisí se „zkoumáním“ a „hledáním“. Navrhujeme: Poznávejte Boha! Poznávejte ho tam, kde se nejjasněji zjevil. A to je v Písmu svatém.

Je přitom důležitá jedna věc: Bible je sbírka knih, které tvoří celek. Jednotlivými vytrženými místy Bible se dá tvrdit skoro jakýkoli nesmysl! Ale symfonický celek Pisma svatého vykresluje fascinující a mnohovrstevný obraz Boha.

Nemějte strach. Člověk nemusí být teologem, aby Bibli pochopil. Začněte Novým zákonem. Čtete každý den dvě kapito-

ly a vložte to přečtené do své modlitby, do vašeho rozhovoru s Bohem. Kdo čte denně čtyři kapitoly, projde za měsíc celým Novým zákonem. Kdo bude číst 80 hodin – to je tolik, kolik Němec prosedí za měsíc u televize – ten přečte celou Bibli normálním tempem. Když jednou pročtete Nový zákon, začněte ještě jednou od začátku. A potom se můžete odvážit na Starý zákon.

Čtete v tomto pořadí, protože Starý zákon je srozumitelný jenom ve světle Ježíše Krista a jeho poselství. A když přijдете na nějaké políčko Boží, které vás udiví, nebo kterému nerozumíte, chápejte to jako šanci. Bůh je větší než náš rozum, přesahuje naše chápání.

*Z VISION 2000 - 3/2016 přeložil -mp-*

## Přijímat cizince a odívat toho, kdo nemá co na sebe - dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

kteří různými způsoby poskytují uprchlíkům a migrantům pomoc a asistenci, je zastíňována halasem jiných, kteří dávají průchod instinktivnímu sobectví. Uzavřenost však není řešením, ba dokonce podporuje kriminální obchodování. Jediným řešením je solidarita. Solidarita s migrantem, solidarita s cizincem.

Nasazení křesťanů na tomto poli je dnes naléhavé stejně jako v minulosti. Jen pohledem do minulého století si připomeňme skvělou postavu svaté Františky Cabriniové, která společně se svými družkami věnovala svůj život migrantům přicházejícím do Spojených států amerických. Také dnes potřebujeme toto svědectví, aby milosrdenství mohlo dosáhnout k těm, co jsou v nouzi. Toto nasazení se týká všech, nikoho nevyjímaje. Diecéze, farnosti, instituty zasvěceného života, sdružení a hnutí, jakož i jednotliví křesťané – všichni jsme povoláni přijímat bratry a sestry, kteří prchají před válkou, hladem, násilím a nelidskými životními podmínkami. Všichni společně budme velkou oporou těm, kdo ztratili vlast, rodinu, práci a důstojnost.

Před několika dny došlo ve městě k malé příhodě. Jedna paní potkala cizince, který byl zjevně v nesnázích, a zeptala se: „Hledáte něco?“ Onen migrant, který byl neobutý, jí odpověděl: „Chtěl bych jít do Svatého Petra a projít Svatou branou.“ Paní si povšimla, že nemá boty, pomyslela si, jak se mu asi půjde, a zavolala taxík. Onen migrant či uprchlík zapáchal. Taxikář se jej zdráhal vzít, ale nakonec jej nechal nastoupit. A paní si sedla vedle něho a cestou se jej ptala na jeho příběh a na jeho cestu. Během deseti minut, než dojeli sem, vyprávěl onen muž o svém životě, o válce, hladu a o tom, proč utekl ze své vlasti a stal se migrantem. Když dojeli k cíli, paní chtěla taxikáři zaplatit. Ten jí však řekl: „Ne, paní. S placením jsem na radě já, protože vy jste mi umožnila slyšet příběh, který mi změnil srdce.“ Tato paní věděla o bolestech migranta své, protože má sama arménskou krev a nosí v sobě utrpení svého lidu. Když prokazujeme nějaký takovýto skutek, zpočátku to odmítáme, protože se pojí s určitou nepříjemností, jakou byl onen zápach. Nakonec nám však takový příběh provoní duši a změní nás. Pomysleme na

tuto příhodu a přemyslejme, co můžeme dělat pro uprchlíky.

Další věcí je obléci nahého. Co jiného to znamená, než vrátit důstojnost tomu, kdo ji ztratil? Je to zajisté rovněž darování oděvu tomu, kdo jej nemá, avšak pomysleme také na ženy, které jsou obětí zločinného obchodu a skončily na ulici, anebo na další mnohé způsoby zneužívání lidského těla, dokonce i nezletilých. Stejně tak nemít práci, příbytek a spravedlivou mzdu je forma nahoty. Anebo diskriminace z důvodů rasy nebo víry – to vše jsou formy jakési „nahoty“, před nimiž jsme jako křesťané povoláni být bdělí, pozorní a pohotoví k činu.

Draží bratři a sestry, neupadněme do léčky uzavírat se do sebe, ve lhostejnosti k potřebám bratří a ve starostech jenom o svoje zájmy. Právě v míře, v jaké se otevíráme druhým, se život stává plodným, společnosti se dostává pokoje a lidé znovu nabývají svoji plnou důstojnost. A nezapomeňte na onu paní, na migranta, který zapáchal, a na řidiče, kterému migrant proměnil duši.

*Přeložil Milan Glaser,  
Česká sekce Rádia Vatikán*

## Modlitba Otče náš (6)

### Neuveď nás v pokušení

Největším nepřítelem lidského štěstí je těžký hřích, a to vždy, ať už si to člověk uvědomuje, nebo ne. Je to tak proto, že Bůh nás všechny stvořil z lásky a pro lásku. Protože nás miluje, chce nás učinit šťastnými, a to tím, že nám nabízí účast na svém vlastním nekonečném štěstí, nejen po smrti, ale už i nyní, v tomto životě. Dal nám rozum a svobodnou vůli, abychom se sami dobrovolně rozhodli pro štěstí, které nám nabízí jeho láska. Na nás záleží, zda jeho nabídku přijme, nebo odmítneme.

Každý těžký hřích je odmítnutím Boží nabídky a zároveň i zřeknutím se nekonečného štěstí, které pro nás připravil náš nebeský Otec. Každým těžkým hříchem se stavíme proti Bohu. Tehdy děláme právě to, co se Bohu nelíbí. To, co zakazuje, děláme. Víme i to, že se to Bohu nelíbí, ale nám se to líbí, proto to děláme. Každým těžkým hříchem si znepřátelujeme Boha. Zemřít v takovém nepřátelství s Bohem znamená věčně zahynout. Jak velkým nesmyslem je tedy každý těžký hřích! Je to opovržení věčným štěstím a uvržení se do věčného neštěstí.

Každý těžký hřích má určitou předehru. Předchází mu myšlenka, vábení, lákání, touha a podobně. To všechno zahrnujeme pod jeden pojem: pokušení. Pokušení může být ze strany ďábla, světa, v němž žijeme, anebo ze strany našeho vlastního těla.

Nejprve se zamyslíme nad pokušením ze strany ďábla. Ten od té doby, co prohlásil, že nebude sloužit Bohu, ztratil štěstí a pokoj. Protože je nešťastný, závidí každému, kdo má možnost být věčně šťastným. Ve svém neštěstí dělá všechno pro to, aby okradl o věčné štěstí ty, kdo je ještě mohou mít. Tuto zákeřnou ďablovu činnost nazýváme pokušením. Je třeba vědět, že ďábel není bytost, kterou by člověk mohl podceňovat. On je duch a mnohem inteligentnější než člověk. Je mazaný a úlisný, proto nás svatý Pavel před ním varuje slovy: „Posilujte se zkrátka v Pánu a v síle jeho moci. Oblečte si plnou Boží zbroj, abyste mohli vzdorovat ďablovým piklům. Zápasit

totiž musíme nikoli s protivníky z krve a masa, ale s Knížectvými, s Mocnostmi, s těmi, kdo ovládají svět tmy, se zlými duchy, kteří obývají nebeské prostory.“ (Ef 6,10–12) Svatý apoštol Petr nás zase napomíná takto: „Budte strážliví, bděte. Váš protivník ďábel obchází jako lev řvoucí a hledá, koho by pohltit. Postavte se proti němu pevní ve víře, s vědomím, že tytéž útrapy snáší společenství bratrů rozptýlených ve světě.“ (1 Petr 5,8–9) Tedy Písmo svaté nás důrazně napomíná, abychom si nezahrávali s naším největším nepřítelem, ďáblem.

Ďábel není spokojen s tím, že sám pracuje na plné obrátky na svém zhoubném díle, ale hledá si ještě i spojence, kteří by mu pomáhali. Často je najde ve světě, v kterém žijeme a pracujeme. Mohou to být i lidé, s kterými žijeme ve společné domácnosti. Někdy to mohou být i naši příbuzní, naši nejlepší přátelé. Jindy to může být pornografie, nemravné filmy, televize, časopisy a literatura vůbec. Ďábel dělá všechno, aby tyto zmíněné věci a jim podobné dostal do svých rukou, samozřejmě skrze své pomocníky. Někdy to mohou být i potřebné věci pro náš každodenní život. Ďábel se snaží dát jim jiné zaměření, než jim dal Stvořitel. Častokrát se snaží učinit naším cílem to, co má být pouze prostředkem k dosažení cíle.



le. Na světě není takové svaté místo, kam by se ďábel neodvážil vstoupit, a není tak dokonalého člověka, ke kterému by se nepřiblížil a nepokoušel ho. Často předstírá, že nade vším vládne, že mu všechno patří. Je třeba vždy pamatovat na to, že každý dar jim nabízený silně zapáchá peklem.

Ďábel nejlepšího spojence proti nám nachází právě v nás samých, v našem vlastním těle. Umí často brnknout na strunu žádostivosti našeho těla, žádostivosti našich očí a na pýchu našeho života. Tyto struny se mu až příliš rozechvějí a pak na nich vyloudí svoji pekelnou hudbu, aby svoji oběť oklamal, jako oklamal Evu. Zejména na struně naší pýchy dosahuje svých častých vítězství a našeho neštěstí.

Spisovatel Maxim Gorkij ve svých vzpomínkách na Tolstého vzpomíná: Jednou se Tolstoj zeptal svého přítele, proč nevěří v Boha. Ten mu odpověděl, že vůbec nemá víru, neboť je prostě nevěřícím člověkem. Tolstoj mu odpovídá: „Ty máš víru, ty nejsi nevěřící, ty jen svoji víru násilně potlačuješ. Nechceš věřit, a to proto, že svět není takový, jakým bys jej chtěl mít. Víš, jak se najednou ke slovu dostane pýcha, potom ona chce, aby Bůh poslechl ji a ne ona Boha.“

Takto to bylo nejen s přítelem Tolstého, ale takto to je s mnohými lidmi, zejména s těmi, které ovládá pýcha. Kolik lidí by se nepřestalo modlit, kdyby je Bůh vyslyšel a potrestal ty, na které oni svolávali Boží tresty! Také v našich chrámech by bylo mnohem více lidí, kdyby kněží kázali jen to, co lidé rádi poslouchají, a nedotýkali se hříchů, které věřící páchají, především hříchů proti pátému, šestému a devátému Božímu přikázání. Jsou to právě ty hříchy, ke kterým nás ďábel svádí skrze žádostivost našeho těla. Jsou to hříchy, které ničí pravou lásku snoubenců a manželů, zapříčiňují nestálost našich manželství a vnášejí neštěstí do našich rodin. Tyto hříchy přinášejí mnoho zla do lidských srdcí, do našich rodin, do společnosti, a přece mnozí lidé by si přáli, aby se o nich nikdy nemluvalo ani z kazatelny.

Nezřízená touha po bohatství, slávě a kariéře je výsledkem brnkání ďábla na naši strunu žádostivosti očí. I zde se ďablovi dobře daří. Touha po bohatství nezná Boží přikázání. Ona nevidí bídného a neslyší hlas hladového. Je úplně bezohledná.

Touha po slávě a kariéře nezná ani přítele a neštítí se žádných intrik a žádné špinavé práce.

Tedy proti nám, proti našemu skutečnému štěstí, jež nacházíme jen v přátelství s Bohem, pracuje ďábel se svými pomocníky: se světem, v němž žijeme, i s naším vlastním tělem. V ďablovi máme velmi silného a neúnavného nepřítele, který si nikdy nedopřeje odpočinku. Proto nás Ježíš dojemně napomíná: „Bďte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení: duch je zapálený, ale tělo je slabé.“ (Mt 26,41) A do modlitby Otče náš vložil Ježíš prosbu: „A neuveď nás v pokušení.“ My víme, že tak jako Bůh nemůže být pokoušen, tak on ani nemůže nikoho pokoušet. Touto prosbou prosíme Boha, aby nám on, který je naším nebeským Otcem, pomáhal v každém pokušení zvítězit. Jsme si vědomi toho, že bez jeho pomoci jsme velmi slabí, než abychom zvítězili nad nepřítelem naší nesmrtelné duše, nad nepřítelem našeho skutečného štěstí. Zatímco jsme ve svém těle, nikdy si nejsme jisti. Vědomí naší nejistoty a naší slabosti nás vede k tomu, abychom upřímně vyslovovali prosbu: „neuveď nás v poku-

šení“ tolikrát, kolikrát se modlíme modlitbu Otče náš.

Byla mladou učitelkou. Nikdy nechýběla v kostele. Předříkávala růženec a začínala písně. Ale měla obrovskou chybu – každého kritizovala. Nikdo v jejích očích nebyl dobrý ani dost zbožný, pouze ona byla ve všem skvělá. Všechno by reformovala. Namlouvala si, že ona je sloupem církve. Do toho všeho přišel mladý muž, který byl učitelem. Ten měl zcela jiné smýšlení než ona. Aktivní bojovník také proti víře, proti Bohu. Slíbil jí všechno, ale pod jednou podmínkou, a to, že opustí dosavadní způsob svého života a bude ho následovat. Souhlasila. A tak ta, která se považovala za sloup církve, se stala sloupem ateismu. Její sebedůvěra zklamala nejen ji samotnou, ale i všechny, kteří ji poznali. Vždy platí: „Kdo stojíš, hled, abys nepadl! Nikdy si nevěř až příliš! Svoji důvěru vlož do všemohoucích Božích rukou, a nezažiješ zklamání.“

Jen si vzpomeňte na událost, která se odehrála cestou na Olivovou horu: „Tu jim Ježíš říká: »Vy všichni kvůli mně padnete ještě této noci. Je totiž psáno: Budu bít pastýře a ovce ze stáda se rozprch-

nou. Ale po mém vzkříšení vás předvedu do Galileje.« Petr se ujal slova a řekl mu: »Padnou-li všichni kvůli tobě, já nepadnu nikdy.« Ježíš mu odvětil: »Vpravdě ti říkám, ještě této noci, než zakorhá kohout, třikrát mě zapřeš.« Petr mu říká: »I kdybych měl s tebou zemřít, ne, nezapru tě.« A všichni učedníci to říkali právě tak.“ (Mt 26,31–35) Dobře víme, jak to potom dopadlo. Nikdy se nevytahujme, ale vždy upřímně a vroucně prosme o pomoc a Bůh nás nikdy neopustí, neboť on pokorným srdcem nepohrdne, ale pyšným se protiví.

Prosme také Boží Matku, která je i naším Matkou, aby nás v pokušeních nikdy neopustila. Jako jediná z nás pošlapala pekelnému hadovi hlavu. Proto se jí bojí. Ďábel nepřijde tam, kde je ona. A její největší radostí je, když může pomáhat těm, kteří ji prosí, aby v boji s ďáblem, v boji se světem a v boji s vlastním tělem vždy zvítězili. Matko naše, nikdy nás neopust v pokušeních, o to tě vroucně prosíme!

(Pokračování)

Z Ludová čítanka na nedele a sviatky  
(Pravidelná příloha časopisu  
Misionár) 11/2006 přeložil dd

## Nejnovější komplexní vědecká studie vyvrací argumenty skupin LGBT a gender

200 jednotlivých studií v USA vytvořilo jednu mega-studii, jež dokazuje, že argumenty skupin LGBT, gender apod. jsou nepravdivé. Vědecká platforma *The New Atlantis* informuje o nové komplexní vědecké studii pod názvem „Sexualita a pohlaví: Nálezy z biologických, psychologických a sociálních věd“ rozzebírající mnoho i běžných otázek na dané téma, přičemž odolává argumentům LGBT-lobby a genderové ideologii.

Vědecký výzkum nepotvrdil myšlenku, že sexualita není určena biologicky, ale jen „sociálně či společensky“, a že homosexualita vychází z přirozenosti. Studie rovněž říká, že jen u malé menšiny mladých lidí s atypickým chováním ve věci biologického pohlaví se zachoval takovýto stav i v pozdějších letech. Proto by bylo špatné takovéto děti udr-

žovat v transgenderovém přesvědčení, anebo jim dokonce nasadit hormonální terapii. Navíc mnoho studií ukazuje, že homosexuálové a transsexuálové mají více psychických problémů (úzkost, deprese, sebevražedné sklony) a problémy s chováním (užívání drog nebo zneužití odpovědnosti).

Oba sestavovatelé studie patří mezi největší odborníky ve svých profesích: Dr. Lawrence Mayer, M.B., M.S., Ph.D., je vedoucí výzkumu na psychiatrii na Univerzitě Johna Hopkinse a profesorem psychiatrie a biostatistiky na Arizona State University. Dr. Paul McHugh, M.D., je profesorem psychiatrie a behaviorálních věd rovněž na Univerzitě Johna Hopkinse a v posledních 25 letech byl hlavním psychiatrem na místní proslavené univerzitní nemocnici.

Aby se zabránilo možným útokům ze strany LGBT-lobby, autoři hned v úvodu píší, že jsou v zásadě proti všem formám diskriminace vůči LGBT. Jeden z autorů rovněž působil jako expert u soudu s různými LGBT skupinami.

Zcela nezávisle na všech těchto studiích pracovala také City University of London, která došla k podobným závěrům, pokud jde o sexuální orientaci kojenců mezi 9. až 32. měsícem života na základě přirozeného výběru hraček, které odpovídaly jejich biologickému pohlaví. To podle autorů studie jasně dokazuje, že jejich chování bylo vrozené a ne naučené, jak říkají genderoví ideologové.

Zdroj: [www.hlavnespravy.sk](http://www.hlavnespravy.sk),  
8. 9. 2016

## Moc tichosti a mírnosti

*„Neexistuje nic vítěznějšího než mírnost.“ O tom byl z vlastní zkušenosti hluboce přesvědčen František Saleský, svatý biskup ze Ženevy (1567–1622). Mírnost – vítězná moc? Během prací všedního dne, na cestách, ba dokonce i ve vlastní rodině se často setkáváme s nespravedlností, agresivitou, hněvem, netrpělivostí a neschopností ovládat se, tvrdostí srdce, opovržením a neklidem. Jak reagujeme my jako křesťané? Odplácíme stejným, zlým za zlé, anebo se obracíme na Ducha Svatého, aby nám daroval svoji lásku a mírnost – dar, který je jedinou zbraní, s níž můžeme tyto výhonky zla zlomit a porazit?*

**J**ežíš, Boží Beránek, sám přijímal všechno svoje utrpení až k smrti na kříži s mírností. Proto nám dal příslibení plné naděje: „Blahoslavení tiší, neboť oni dostanou za úděl zemi.“ (Mt 5,4) To znamená, oni získají srdce lidí tak, že se bude moci šířit Boží království. Mnozí svatí svědčí o této evangelní pravdě. Vzpomeňme si jen na dvě římské ženy, blahoslavenou Annu Marii Taigi (1769–1837) a blahoslavenou Alžbětu Canori Mora (1774–1825).

Sedminásobná matka a osvícená rádkyně papežů **Anna Maria Taigi** měla sice veselou a laskavou povahu, ale aby zmírnila výbušný temperament svého manžela Dominika, potřebovala nevýslovně mnoho pokorné lásky a trpělivosti. On sám jako 92letý při procesu blahověření své manželky dosvědčil: „Často jsem přicházel z práce domů unavený a rozmrzelý. Moje manželka měla dar vždy mě uklidnit. Uměla mlčet... a měla takovou přátelskou povahu, že špatnou náladu ze mne vyhnala a rozveselila mě. Jí musím děkovat, že jsem se zbavil víceroch svých

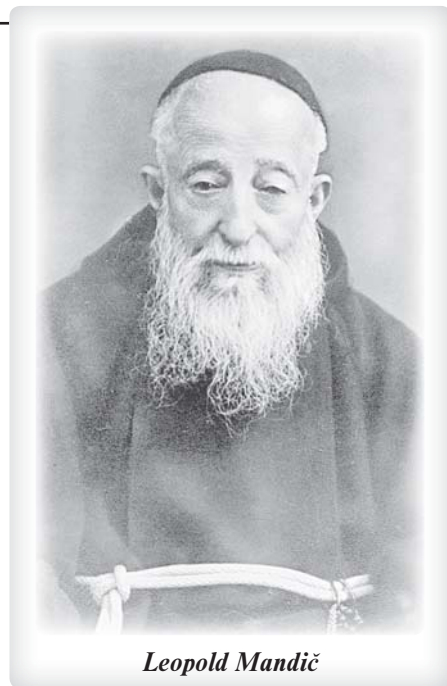
chyb. Dějala to s takovou dokonalou láskou a dobrotou, s níž se v dnešní době již nesetkáváme.“ Pro Annu Marii to byla křížová cesta, kterou šla v síle Ježíšovy lásky a pro Ježíše. A přece dosáhla svého cíle.



*Alžběta Canori Mora*

Podobně se vedlo i její, o pět let mladší, rovněž mysticky omilostněné přítelkyni **Alžbětě Canori Mora**. Po 30 let snášela nevěru svého manžela a chudobu, protože Cristoforo přivedl kdysi majetnou rodinu do finanční krize. Pouze díky mnohým modlitbám a pomoci svého zpovědníka dokázala manželovi odpustit, vždy znovu reagovat laskavě a obětovat všechna svoje utrpení za jeho obrácení. Ovoce tohoto vnitřního mučednictví vzešlo až po její smrti: Cristoforo poznal a litoval svého hříšného způsobu života a rozhodl se darovat svůj život Bohu v duchu pokání. Z velké vděčnosti vůči své ženě se stal knězem a vstoupil do řehole františkánů.

Docela jiný, neméně dojmavý příklad mírnosti máme ze života svatého **Leopolda Mandiče**. Když 14. června 1934 cestoval do sesterského institutu, aby tam zpovídal, při vystupování z tramvaje v tlačení



*Leopold Mandič*

ci nechtěně strčil do jednoho mladíka. Ten rozhněvaný uštědřil malému knězi facku. P. Leopold zůstal klidný a s úsměvem ho prosil: „Zkrášlete mě ještě i na druhé straně! S rudou tváří jen na jedné straně bych dělal špatný dojem.“ Tento agresivní mladý muž, předtím tak pobouřený, byl najednou hluboce dotknut těmito mírnými, vlídnými, dobrotivými slovy. Uprostřed všech lidí si klekl a poprosil o odpuštění. P. Leopold ho poklepal po zádech se slovy: „Ale prosím vás! Vždyť jsme přáteli jako předtím.“

V životě svatého biskupa a mučedníka **Josafata Kunceviče** (1580–1623) bylo mnoho situací, kdy svoji dobrotou a mírností dokázal pro pravdu získat obyvatelstvo Litevského velkoknížectví a Ukrajiny. Tvrdil totiž, že papež v Římě je hlavním pastýřem nejen pro katolíky, ale i pro ortodoxní křesťany. Neúnavně přiváděl duši za duši zpět k jednotě s Římem, takže jeho odpůrci ho dokonce nazývali „zlodějem duší“. Stalo se, že jednoho dne ve Vilně navštívil jistou ženu, která ještě nepatřila do sjednocené církve. Když vstoupil do jejího domu, ona se na něho obořila s velkým hněvem. Ale biskup Josafat i v této chvíli reagoval s mírností: „Mohl jsem to tušit, že zde budu podnětem k hněvu a hříchu.“ Poprosil dámu o odpuštění a odešel. Žena se však uklidnila, utíkala za ním, padla před ním na kolena a ospravedlnila se. Světcova mírnost se dotkla jejího zatvrzelého srdce a ona se nejen obrátila a vrátila k církvi sjednocené s Římem, ale k této jednotě přivedla i mnohé jiné ženy. ▶



*Anna Maria Taigi*

► Jakou moc má mírnost nad srdci, nám může dosvědčit také patron Vídně, svatý redemptorista a neúnavný kazatel **Klement Maria Hofbauer** (1751–1820). Často chodil po městě nastavuje svůj klobouk, aby žebrał pro své sirotky. Jednou, když takto chodil po žebrotě, vešel do jistého hostince, ve kterém se hosté hlučně bavili. U jednoho stolu hrálo karty několik pánů, a právě od nich očekával velkodušný dar. Avšak na jeho prosbu jeden z mužů vyskočil ze židle, jako by ho uštkl had, a s hněvem začal P. Hofbauera častovat nadávkami, protože ho vyrušil při hře. A právě to, že ho kněz klidně poslouchal, ho ještě více rozzuřilo a nakonec prosebníkovi plivl do tváře. Kněz vytáhl kapesník, plivanec si utřel a mírně řekl: „Můj milý pane, to patřilo mně. Teď mi dejte něco i pro moje sirotky.“ V hostinci nastalo hrobové ticho. Nikdo se už neodvážil něco říci. Ještě před chvílí rozhněvaný pán zahanbeně vytáhl svoji peněženku a vložil do klobouku značnou sumu peněz. Tím to ale ještě neskončilo. Světcova mírnost se natolik dotkla duše tohoto karbaníka, že zanedlouho vykonal generální svatou zpověď a stal se jedním z největších světcových dobrodinců.

Rovněž svatá **Faustyna** (1905–1938) mohla zažít, že mírnost a milosrdenství, které z ní vycházejí, jsou mocné zbraně.



*Klement Maria Hofbauer*

Jednoho dne zaklevalo na bránu kláštera pět agresivních nezaměstnaných mužů a za každou cenu chtěli vejít dovnitř. A když se jich sestra na vrátnici neuměla zbavit, matka představená zavolala sestru Faustynu, a ta poslušně přišla na pomoc. Svatá Faustyna ve svém *Deníčku* píše: „Byla jsem ještě kousek od fortny a už jsem zaslechla, jak se hlasitě dobývají. Jednu chvíli mě naplnila pochybnosti a obava, nevěděla jsem, zda jim mám otevřít, nebo jako ta sestra N. odpovědět okénkem. Avšak najednou jsem v duši uslyšela hlas: Jdi a otevři fortnu a hovoř s nimi s takovou sladkostí, jako hovoříš se mnou. Hned jsem otevřela fortnu a přišla k tomu, co vypadal nejhrozněji, a začala jsem s ním mluvit s takovou sladkostí a klidem, že oni sami nevěděli, co mají dělat, a zača-

li také hovořit mírně a řekli: – Co se dá dělat, když pro nás klášter nemá práci. – A klidně odešli. Zřetelně jsem cítila, že Ježíš, kterého jsem před hodinou přijala ve svatém přijímání, skrze mě působil na jejich srdce.“ (1377)

Je samozřejmé, že musíme jednat rozumně a nesmíme se sebejistě vystavovat nebezpečí. Ale když to vyžaduje poslušnost, anebo když se dostaneme do bezvýhodné situace, kde má převahu agrese, můžeme v důvěře v Boží milost odvážně napodobovat svatou Faustynu.

Mírnost, laskavost není jen duchovní zbraní proti netrpělivosti a chybám bližních, ale i ve vztahu k našim hříchům a slabostem. Ze zkušenosti víme, jak rychle se pro vlastní chyby nahneváme, stáváme se netrpělivými, anebo nás dokážou naše chyby znechutit. Tady nám svatý **František Saleský** (1567–1622) ve své knize *Filotea* radí: „Pokud jsi udělala chybu, neznepokojuj se. Uvědom si svoji slabost a pokoř se hluboce před Bohem. Nediv se svému pádu. Není proč se divit, když nemocný onemocní, slabý zeslábně a chudý zchudne. Lituji však, že jsi svými hříchy a chybami urazila Boha, posbírej odvahu a důvěru v Boží milosrdenství a dobrotu, dej se opět na cestu ctnostného života.“

*Z Vítězstvo Srdca 111/2016 přeložil -dd-*

## Katolíci přibývají po celém světě, s výjimkou Evropy

**V**souvislosti se Světovým dnem misí, který se letos slavil už po devadesáté, zveřejnila vatikánská zpravodajská agentura *Fides* obvyklou statistiku o stavu katolické církve ve světě. Vychází přitom z údajů uvedených k 31. prosinci 2014 ve statistické církevní ročence. K tomuto datu žilo ve světě 1 272 281 000 katolíků, kteří přibývají ve všech světadílech s výjimkou Evropy, kde jejich počet naopak poklesl o téměř 60 000. Podíl katolíků na světové populaci se ustálil na 17,77 %.

Také podle letošní zprávy agentury *Fides* vzrostl počet katolíků na jednoho kněze o celkem 41 lidí, čímž přesáhl třítisícovou hranici (3 060). Tento poměr klesl pouze v Africe, kde přiby-

lo více než tisíc kněží (1 089). Také celkově se lze radovat z rostoucího počtu kněží ve světě, který se zvýšil o 444 nově vysvěcených diecézních kněží (řeholních kněží naopak ubývá), nicméně také zde se nárůst netýká Evropy, která ztratila 2 564 kněží.

Celkový počet biskupů ve světě vzrostl o 64, jak z řad diecézního, tak řeholního kléru, a přesáhl tak pětitisícovou hranici (5 237). Nadále roste počet trvalých jáhnů (o 1 371), zejména v Evropě a Americe. Již druhým rokem po sobě se však zmenšuje množství řeholníků (o 694) a řeholnic (o 10 846). Stejně negativní trend vykazuje počet seminaristů, který již druhým rokem klesá. V současnosti se na kněžskou službu připravuje po ce-

lém světě téměř 117 000 mužů (116 939), přičemž vstupy do diecézních i řeholních seminářů narůstají jenom v Africe.

Statistika nicméně potvrzuje zájem o nové formy zasvěceného života v ženských sekulárních institutech, které dnes po celém světě čítají téměř 25 000 členek a za sledované období vstoupilo do jejich řad jenom v Evropě 515 žen. Nadále se zvyšuje rovněž účast laiků na životě církve – přibylo více než 800 laických misionářů a značně vzrostl počet katechistů a katechetů. O více než 100 000 jich přibylo v Africe, kde katechisté dostávají od místních biskupů povolení k udílení křtu.

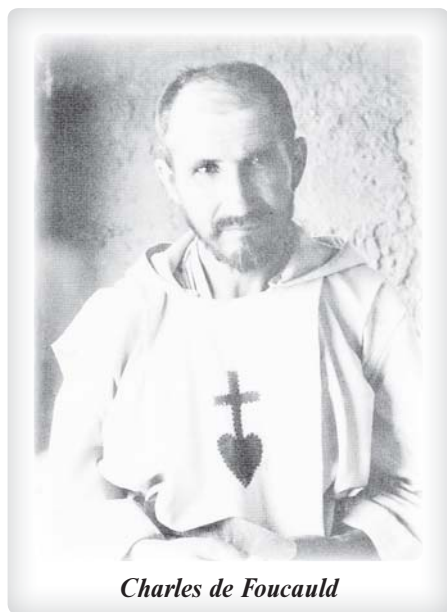
*Zdroj: www.radiovaticana.cz,  
22. 10. 2016*

## Zbraň pokory

*Tak jako byla pýcha příčinou první rebelie v nebi a v ráji příčinou prvotního hříchu, pro který se rozpadl důvěrný vztah člověka k Bohu, tak je pokora ctností, která tuto ránu uzdravuje. V duchovním boji je nejsilnější zbraň. Ctnost hodná naší námahy? Anebo přece jen je pro svaté z dávných dob?*

Slovo pokora vyvolává u mnohých nedobry pocit, poněvadž ji spojujeme s představou o člověku, který nemá žádné sebevědomí, vlastní mínění, zahanbeně se stáhne a na položenou otázku odpovídá váhavě. Anebo nám přijdou na mysl příklady o nelidských ponižujících pokořeních. Avšak toto všechno vůbec nesouvisí s křesťanskou pokorou.

Pokora potřebuje odvahu. Odvahu sloužit a být malým. Naším příkladem je samotný Pán. Blahoslavený **Charles de Foucauld** (1858–1916) o něm píše: „Ježíš se narodil, žil a zemřel v nejhlubším ponižení, v největší potupě, a tím jednou



Charles de Foucauld

a provždy zaujal poslední místo tak, že nikdy nikdo nemůže být níže než on.“ Z lásky k nám se Bůh stal člověkem, aby nám znovu navrátil ztracenou jednotu s Bohem. Proto Ježíšova pokora není jednoduše otrockým podřízením, poddáním se, ale nejhlubším vyjádřením jeho lásky.

Pro nás slabé lidi znamená pokora jednoduše přiznání pravdy, že bez Boha nic nezmůžeme. Je-li si pokorný člověk vědom svých hranic, chyb a své neschopnosti, očekává jako dítě veškerou sílu od Boha. Tak bude vítězit v každém duchovním boji, i když navenek vypadá

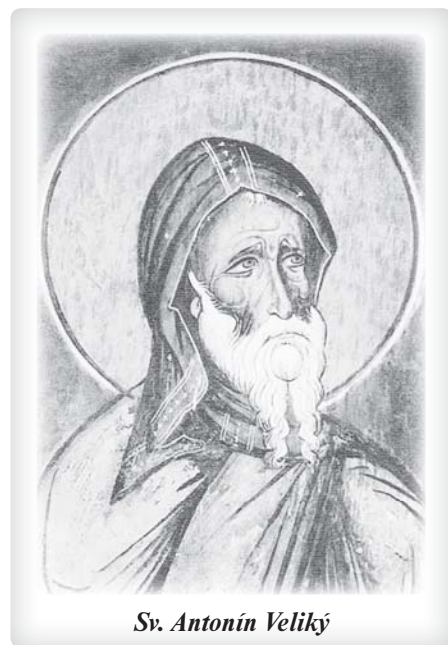
jako slaboch, poražený a hlupák. Zažili to i mnozí svatí, jako například svatá **Faustyna** (1905–1938). Sama píše: „Když jsem se loučila se sestrami a už jsem měla odjet, jedna sestra mě velmi odprošovala, že mi tak málo pomáhala při povinnostech a nejen že mi nepomáhala, ale že se mi je vždy snažila ztěžovat. Avšak já jsem ji v duši považovala za velikého dobrodince, neboť mě vycvičila v trpělivosti; cvičila mě tak, že jedna starší sestra se vyjádřila, že sestra Faustyna je buďto hloupá, nebo svatá, protože průměrný člověk by opravdu nesnesl, aby mu takto někdo pořád dělal naschvály. Avšak já jsem se na ni vždy obracela s laskavostí.“ (*Deníček*, 632)

Faustyna se naučila od samotného Ježíše, co znamená následovat ho v jeho pokore: „Snaž se, aby se tvé srdce stalo podobné mému pokornému a tichému Srdci. Nikdy se nedovolávej svých práv. Všechno, co tě potkává, snášej s velikým pokojem a trpělivostí; nebraň se, když na tebe bude neprávem dopadat všechna hanba; nech ostatní triumfovat. Nepřestaň být dobrá, když zjistíš, že tvou dobrotu zneužívají; bude-li to třeba, sám se tě zastanu. I za sebemenší mou milost buď vděčná, neboť ta vděčnost mě zavazuje udílet ti nové milosti.“ (*Deníček*, 1701)

Není i náš každodenní život plný situací, ve kterých často reagujeme ještě příliš „lidsky“? Chceme-li mít vždy pravdu, rozčilujeme se, když něco neodpovídá našim představám, anebo ctižádostivě bojujeme o pozice a potom zklamání, frustrace a nepokojní večer uléháme ke spánku. Docela jinak probíhá náš den, když si bereme příklad z Ježíšova Srdce a v síle modlitby přijímáme všechno, co na nás Boží prozřetelnost dopustí; i tehdy, když jsme utrpení, když nás urazili, anebo když jsme zůstali nepovšimnutí. Každým pokořením naše pokora roste. Nenechajme se zlým vyprovokovat a svěst k tomu, abychom rebelovali, když Bůh na nás dopustí i utrpení!

Následujme Ježíše, potom nás nemůže nic znechutit. Dokonce ani utrpení nám nebude moci vzít klid.

Svatý **Antonín** (zemřel v roce 356), nazývaný také Antonín Veliký, je považován za otce křesťanského mnišství. Zanechal nám velmi povzbuzující vizi o pokoře. Žil po desetiletí jako poustevník v egyptské poušti, kde ve své snaze žít evangelium musel snášet nespočet duchovních bojů, jak to v jeho biografii popisuje svatý Atanáš, biskup z Alexandrie.



Sv. Antonín Veliký

O jedné ze svých vizí vypráví pouštní otec sám: „Jednou jsem v duchu viděl všechny síte zlého ducha rozprostřené po celé zemi. Srdce mi sevřel strach a povzdychl jsem si: »Kdo bude schopen uniknout všem těmto sítím?« Vtom zazněl hlas z nebe: »Pokora!«“

V některých případech, jako například při osočování nebo šikanování na pracovišti se může stát, že jsme už vyčerpali všechny duchovní prostředky, které se nabízejí – modlili jsme se, postili, žehnali atd. – a přece se zdá, že nás protiventství chtějí zničit. Tehdy nám vždy ještě zůstává pokora. Pán to v jedné vizi ukázal svaté **Mariam Baouardyové** (1846–1878).

Stigmatizovaná mystička, která založila první karmelitánský klášter v Betlémě (je tam také pochována), si někdy připadala, jako by bojovala proti nepřemožitelnému obroví. Marně se bránila všemi možnými zbraněmi, ani ty nejsilnější úderky ho ve skutečnosti neoslabovaly. Zcela vyčerpaná se ptala Pána: „Co mám dělat, můj

► Bože? Použila jsem všechny prostředky, i ty nejsilnější zbraně, abych ďábla zahnaná, ale ničeho jsem nedosáhla.“ – „Ještě jsi nepoužila všechny zbraně,“ odpověděl Ježíš. „Musíš použít ještě jednu malou sekeru, kterou jsi přehlédla. Dotkni se touto sekerou satanova čela a on padne.“ Mariam vidí sekeru, bere ji a kráčí k nepříteli. Jen co se dotkla touto malou zbraní jeho čela, padl na zem jako mrtvý. „Pane,“ zvolala, „co je to za malou sekeru, která má tak velkou moc?“ – „To je sekera pokory,“ odpověděl jí Pán.



Mariam Baouardyová

Především tehdy, když nás svěřený kříž tlačí k zemi, může nám pomoci jen pokora, která při vědomí vlastní neschopnosti očekává všechno od Boha. Bez ní člověk rebeluje, anebo sklíčený upadá do deprese. Také tuto skutečnost viděla Mariam v jednom názorném přirovnání. Byla ještě novičkou, když v jedné vizi spatřila okřídleného mravence a obra. Mravenec, symbol pokory, radostně nesl tíhu celého jednoho domu, přičemž obr, obraz pýchy, vzdychal pod tíhou jednoho stébla. Hlas řekl: „Miluji tohoto mravence, neboť je malý; a proto na něm buduji velký dům.“ A Mariam mimoděk zvolala: „Nevím, kdo je ten mravenec, ale chci být jako on.“

Můžeme tedy odložit všechny předsudky o pokoře a upřímně toužit po stále pokornějším srdci. Můžeme se snažit být jako dítě, které především v pokušení a těžkostech očekává všechnu sílu a pomoc od nebeského Otce. Plodem takové pokory bude hluboký pokoj a nadpřirozená radost, kterou tento svět dát nedokáže.

Z *Vítězstvo Srdca 111/2016* přeložil -dd-

## Nic není nade mne

### Cvičení se v pokoře – cesta ze sebestřednosti

*Utvářejíc představu, že vše je dosažitelné, nutí naše doba jednotlivce k tomu, aby byl perfektní. Krása, fitness, kariéra jsou opěvovány každým – týkají se člověka se samozřejmostí: nastavení, které vychovává narcisty, sebestředné, transcendence neschopné lidi. Takové jsou analýzy psychoterapeutů.*

Narcisté jsou lidé, kteří příliš milují sami sebe. Proto vycházejí špatně s ostatními, neboť když je JÁ tak nabubřelé, pak jsou ostatní jen statisté, publikum, příčky na žebříčku kariéry, nebo přitěžující budižkničemové. O tom bylo napsáno mnoho.

Ale mnohem zajímavější a zdaleka neznámé je, že narcisté nemohou pozvednout hlavu. Zůstávají stále ještě hluboko ve vezdejším světě – ve své imanenci (uzavření do sebe). Je to jaksí logické: Čím více člověk sám sebe pozdvihuje do nebe, tím méně je u něj místa pro to vyšší. Narcistům je cesta nahoru uzavřená. Zůstává omezen na vlastní čtyři stěny. Jsou mu přiřazena křídla. Poletuje jako slepice, ačkoliv by mohl vzlétnout jako orel.

Latinské slovo „transcendere“ znamená „překročit“. Ve filosofii jsou „transcendentalie“ dobro, pravda, krása (a případně další). Ty se týkají všeobecnosti a překračují tudíž zvláštní způsoby bytí. Co je pravda, je pravda a vždy pravdou zůstane.

Psychologický termín „sebe-transcendence“ užíval rakouský zakladatel existenciální analýzy a logoterapie Viktor Frankl: „Antropologická skutková podstata, kdy člověk sám sebou na něco vně stále poukazuje, co už není on sám – na něco nebo na někoho: na nějaký smysl. A jen

v rozměru, v jakém člověk takovým způsobem sám sebe transcenduje, uskutečňuje sám sebe: ve službě pro nějakou věc. Bude zcela sám sebou, přičemž sám sebe přesáhne a zapomene.“

Imanence pochází z latinského „immanere“, což znamená „zůstat uvnitř“, „ulpívat“. Ve filosofii je imanence protilehlý pojem k transcendenci a označuje to, co zůstává ve věcech, co nemůže věci přesáhnout. V tomto smyslu by zde mělo být užito nového slova „sebe-imanence“: Člověk, který ze sebe nevyjde, který nenalézá sebe-transcendenci.

Člověk ale musí přesahovat sám sebe, aby měl účast na větším celku, tam teprve nalézá správně sebe. Sebe-imanence tím zabraňuje sebe-uskutečnění.

\* \* \*

Rozený Žid Ježíš Nazaretský nepřišel do Jeruzaléma, podle dostupných historických zdrojů, na drahém koni, nýbrž na laciném osloví – v antice pro celebrity naprosté selhání. Také v křesťanství je, jako u všech ostatních náboženství, pokora ideálem a pýcha méně dobrým pomocníkem. Stejně tak u Židů ztěžuje pýcha vztah s Bohem, protože činí sebe-transcendenci nemožnou. Petr, stejně tak rozený Žid jako jeho Mistr, píše recept na modlitbu: „Bůh

### Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

„Já jsem to!“ a „Ten čas je tady!“ Nechodte za nimi! Až pak uslyšíte o válkách a vzpourách, neděste se, neboť to se musí stát napřed, ale nebude hned konec.“ Potom jim řekl: „Povstane národ proti národu a království proti království, budou velká zemětřesení, na různých místech hlad a mor, hrozné úkazy a velká znamení na nebi.

Ale před tím vším vztáhnou na vás ruce, budou vás pronásledovat, vydávat synagógám na soud a do vězení, budou vás

předvádět před krále a vladaře pro mé jméno. To vám dá příležitost k svědectví. Vezměte si tedy k srdci toto: Nepřipravujte se předem, jak se hájit. Vždyť já vám dám výmluvnost i moudrost, které nedovedou odolat ani odporovat žádní vaši protivníci. Budete zrazováni i od vlastních rodičů a sourozenců, příbuzných a přátel a některé z vás usmrtí. Budete pro mé jméno ode všech nenáviděni. Ale ani vlas z hlavy se vám neztratí. Vytrvalostí zachráníte svou duši.“

## Suma o darech svatého Josefa (48)

### DRUHÁ ČÁST

#### Kapitola XV: Dar vynikající lásky svatého Josefa ke Kristu

se staví proti pyšným, ale svou milost dává pokorným.“ (1 Petr 5,5) Stejně jako v židovství jde v křesťanství o Boží blízkost a vztah s Bohem.

Muž z Nazareta ukazuje ideál: „Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem.“ (Mt 11,29) To je pozoruhodné: Pokoře se může člověk také naučit. Není geneticky založena, její protiklad – domýšlivost, pýcha nebo dokonce narcismus – je podle křesťanského učení postoj následkem rozhodnutí, které člověk může odvolat.

Stejně tak je tradiční slovo Pisma „Chce-li někdo jít za mnou, zapři sám sebe“ (Lk 9,23) apelem, který předpokládá svobodné rozhodnutí. Stejně tak „Nezemře-li obilné zrno padlé do země, zůstává samo“ (Jan 12,24) je méně konstatováním než výzvou.

Ještě jeden zajímavý bod je v křesťanství: Přírozený sklon k pýše, neuspořádané sebelásce – to křesťanství nazývá dědičným hříchem: příklon k hříchu, zejména k domýšlivosti. Kdo se nenasažuje, ten právě není pokorný, přechýlí se do pýchy – u Sigmunda Freuda primární a později sekundární narcismus.

Pokora není samozřejmá. Ale člověk si ji může osvojit dlouhodobým cvičením se a asketickým úsilím. Narcismus, sebeláska, zamilovanost do sebe a přehnaný pocit své důležitosti nejsou osudové a v lidech nezměnitelné, nýbrž veskrze proměnitelné. Sv. Augustinus Aurelius z Thagaste napsal okolo roku 400: „Původ všech hříchů je pýcha.“ Neboť pýcha činí to, co chce, a nesklání se před vůlí Boží.

Rozděluje lidi do dvou skupin: Jedna je motivována Boží láskou až k pohrdání vlastním já, ta druhá je motivována sebeláskou až k pohrdání Bohem. Z pýchy odmítá člověk svého Stvořitele – a v krajním důsledku dokonce vyčleňuje sebe z věčného blaženého patření na Boha.

Shrňme-li to, je křesťanství nadějeplné: Kdo vážně chce, může ze svého narcismu vystoupit. To sice není zcela jednoduché, ale uskutečnitelné.

*Výňatky z knihy Raphaela Bonelliho: Männlicher Narzissmus – Das Drama der Liebe, die um sich selber kreist,* vydané v Kösel-Verlag  
Z VISION 2000 – 5/2016 přeložil -jn-

K tvrzení toho, že Josef miloval Krista Boha tou láskou, jakou nikdo nemiloval nikdy svého syna či přítele, nás takřka nutí rozum, přesvědčují nás o něm skutky a katolická mysl, uvnitř osvícena Duchem, v ně věří, je potvrzuje a káže. Po Bohu totiž všechno touží, jak dokazují posvátní teologové, a čím více je Bůh poznáván, tím více je milován. Avšak Josef poznával dokonale, nakolik je to možné smrtelnému člověku, Krista, pravého Boha. Proto ho miloval nevýslovnou láskou.

Dále, krása syna podněcuje lásku milujícího otce. Avšak Josef na Krista, který krásou vynikal nad lidské syny a po jehož rtech se rozléval půvab,<sup>(1)</sup> hleděl, objímal ho a líbal. Proto ho miloval opravdovou láskou.

Mimo to, naděje v to, že syn jednou dospěje ve velikého muže, mocně zvětšuje lásku otce. Avšak Josef živou vírou věřil, že Kristus je pravý Bůh, a podle andělského příslibu doufal, že bude Spasitelem světa. Proto ho přemocně miloval.

Navíc, Abrahám byl předobrazem Josefa a Izák předobrazem Krista. Avšak Abrahám miloval Izáka vynikající láskou. Tudiž také Josef stejně miloval Krista.

Podobně Šalamouna miloval jeho otec, protože v něm viděl toho, kdo po něm bude králem a bude předobrazovat Krista. Tudiž i Josef miloval Krista vynikající láskou, neboť věřil o Kristu ještě větší věci.

K tomu přistupuje to, že Josef Kristu a jeho Matce stále věrně sloužil, nevyhýbal se těžkostem a neutíkal před námahou, a proto jeho láska ke Kristu byla vynikající. Láska totiž dělá velké věci, praví Řehoř,<sup>(2)</sup> je-li pravá: čím je větší, tím větší věci dělá. A nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život.<sup>(3)</sup> Věříme však, že toto všechno svatý Josef pro Krista co nejvroucněji konal.

Ó věřící čtenáři, vstup nyní do svého srdce a co nejpozorněji uvažuj o tom, že Josef netoužil po Kristově příchodu méně, než si ho přáli staří otcové, když říkali: „Kéž bys protrhl nebe a sestoupil!“<sup>(4)</sup> Věříte, že ještě budeme zde? Věříte, že ho uvidíme? Ó, kéž by nás ono narození ještě zastihlo!“ Se stejnou touhou dychtil Josef, zapálen nevýslov-

ným žářem lásky, vidět Ježíška. Když pak Josef viděl, jak vyšel z lůna panenské Matky, klaněl se mu a jeho srdce bylo zraněno ránou, která měla navěky zůstat otevřená. Tomu, že k něčemu takovému došlo, nás bez vši pochyby učí povaha Boží dobroty, jež ty, kdo k ní přistupují, zraňuje a zapaluje. Mimo to nepochybujeme o tom, že v oné hodině Josef na sebe oblékl nového člověka. Ten, který byl již předtím čistý a svatý, stal se od nynějška ještě čistší a svatější. Ó kolikrát nosil Josef Ježíška ve své náruči, umdlévaje láskou. Ó kolikrát Josef Ježíšovi, který už mluvil, a tak ukazoval svůj rozum, říkal: „Co ode mne žádáš, můj synu? Ó nesmrtelný Bože, ukaž mi, naříd' mi, přikaž mi, neboť ten, o kterém jsi chtěl, aby byl považován za tvého otce, touží a považuje si být tvým služebníkem! Kdo by nemiloval tebe, nejkrásnějšího, nejmoudřejšího, nejsilnějšího, nejmocnějšího a nejláskyhodnějšího? Ty jsi totiž pravý Bůh. Ty jsi moudrost Otce. Ty jsi odlesk slávy. Ty jsi spása lidského rodu. Tobě se klaním, ó můj synu. Tebe miluji a tebe milovat toužím. Přijmi službu, kterou tobě a tvé nejsvětější Rodičce usiluji prokazovat. Kde se mně, smrtelnému a slabému, nedaří, ty rač pomoci. Ó sladká útěcho! Ó zdroji lásky, má duše se v tobě rozplývá pro lahodnost tvé lásky.“ Josefův nejsladší hlas zazníval takovými slovy přemocné lásky a jeho tvář zářila radostí. A tak nelze vůbec pochybovat o tom, že Krista miloval vynikající a opravdovou láskou. Jestliže někdo miluje Pána Ježíše Krista a po něm touží, potvrdí, že toto všechno je nad slunce jasnější a že to nevyžaduje být dokázáno, nýbrž meditovalo tím, kdo sladce miluje.

(Pokračování)

Z latinského originálu  
„Summa de donis Sancti Ioseph“  
(Romae: ex Typographia polyglotta  
Sacrae Congregationis  
de Propaganda Fide, 1887)  
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

#### Poznámky:

- (1) Srov. Ž 45,3. [pozn. překl.]
- (2) Totiž sv. Řehoř Veliký ve svých *Čtyřiceti homiliích na evangelia*. [pozn. překl.]
- (3) Srov. Jan 15,13. [pozn. překl.]
- (4) Iz 63,19. [pozn. překl.]

## Pondělí 14. 11. 2016

6:05 V pohorách po horách (5. díl): Hřčava 6:15 Buon giorno s Františkem 7:20 Mezi pražci (52. díl): Listopad 2016 8:05 O starých Starých Hamrech 8:55 Missio magazin: Listopad 2016 10:00 Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa 10:55 Léta letí k andělům (72. díl): Marko Ivan Rupnik – slovinský umělec, teolog a jezuita 11:20 Bratr Prem Bhai – Indie 11:30 Nic, jen Prozřetelnost 11:40 Sedmihlázky (62. díl): Ztratila sem fěrtúšek 11:45 Desatero pro děti – První příkázání: Já jsem Hospodin, tvůj Bůh 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Vysočina – odkaz Josefa Jambora 13:35 Pojďte s námi... 14:35 Velehradská zastavení: Díl 1. – Unionistické kongresy 14:45 Noční univerzita: prof. PhDr. Vladimír Just, CSc. – V+W jako barometr naší svobody 16:00 V souvislostech (159. díl) 16:20 Princ, který si vybral Dona Boska 17:10 Zachraňme kostely (12. díl): Kostel sv. Máří Magdalény v Krasikově 17:30 Danças Ocultas & Dom la Nena: Folkové prázdniny v Náměšti nad Oslavou 2015 [P] 18:10 Vezmi a čti: Říjen 2016 18:25 Sedmihlázky (62. díl): Ztratila sem fěrtúšek 18:30 Desatero pro děti – Druhé příkázání: Nevezmeš Boží jméno nadarmo 18:40 Dar z Medžugorje 19:00 Vatican magazine (883. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 19:30 Duchovní malby (5. díl): Ježíšovo veřejné působení 20:00 Bez tebe to nejde [L] 21:05 ARTBITR – Kulturní magazín (27. díl): S pěvkyní Martou Infante [P] 21:15 Terra Santa News: 9. 11. 2016 21:35 Zimbabwe – Z temnoty 22:00 Noční univerzita: prof. PhDr. Vladimír Smékal, CSc. – Spiritualita a zdraví 23:00 Vatican magazine (883. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:35 Kulatý stůl: Sexuální zneužívání 1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

## Úterý 15. 11. 2016

6:05 Noční univerzita: prof. PhDr. Vladimír Smékal, CSc. – Spiritualita a zdraví 7:05 Cesta k andělům (107. díl): Marek Jícha, kameraman 8:00 Pod lampou 10:05 Muzikanti, hrajte 10:35 Svatá Františka Římská 11:15 V souvislostech (159. díl) 11:40 Desatero pro děti – Druhé příkázání: Nevezmeš Boží jméno nadarmo 11:50 Sedmihlázky (62. díl): Ztratila sem fěrtúšek 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Post Scriptum [P] 12:15 Vatican magazine (883. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 12:45 Magazín festivalu outdoorových filmů 2016 (2. díl): Kategorie A: Dobrodružný a extrémní sportovní film 13:05 Léta letí k andělům (72. díl): Marko Ivan Rupnik – slovinský umělec, teolog a jezuita 13:25 Nic, jen Prozřetelnost 13:40 V pohorách po horách (5. díl): Hřčava 13:50 Duchovní malby (5. díl): Ježíšovo veřejné působení 14:15 Legendou jménem Vesmír: DCŽM Vesmír 14:25 Kulatý stůl: Sexuální zneužívání 16:00 Probuzení Haiti 16:30 Po volání: S paulány ve Vranově u Brna 17:35 Život na zámku Břežany 18:00 Noeland (63. díl) 18:30 Desatero pro děti – Třetí příkázání: Zachovávej sváteční den [P] 18:40 Sedmihlázky (62. díl): Ztratila sem fěrtúšek 18:45 Hermie a přátelé: Antonio a jeho soupeř neboli Statečný mravenec 19:30 Zpravodajské Noeviny: 15. 11. 2016 [P] 20:00 Buon giorno s Františkem [L] 21:05 Můj Bůh a Walter: Vatikán 21:20 Řeckokatolický magazín [P] 21:35 Zpravodajské Noeviny: 15. 11. 2016 22:00 Post Scriptum 22:10 U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (126. díl): Jan Poláček – sběratel (nejen) hanáckých písní 23:35 Terra Santa News: 9. 11. 2016 0:00 Vysočina – odkaz Josefa Jambora 0:40 Mezi pražci (52. díl): Listopad 2016 1:25 Noční repríza dopoledních pořadů.

## Středa 16. 11. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 15. 11. 2016 6:25 Noční univerzita: prof. PhDr. Vladimír Just, CSc. – V+W jako barometr naší svobody 7:40 Vatican magazine (883. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 8:10 Zimbabwe – Z temnoty 8:30 Dopisy z rovníku 9:10 Duchovní malby (5. díl): Ježíšovo veřejné působení 9:40 Přímý přenos generální audience papeže [L] 10:55 Pražská Loreta 11:20 Magazín festivalu outdoorových filmů 2016 (2. díl): Kategorie A: Dobrodružný a extrémní sportovní film 11:40 Sedmihlázky (62. díl): Ztratila sem fěrtúšek 11:45 Desatero pro děti – Třetí příkázání: Zachovávej sváteční den 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Zachraňme kostely (12. díl): Kostel sv. Máří Magdalény v Krasikově 13:15 Outdoor Films se Soňou a Alešem Neničkovými (53. díl): Sevěné hrdlo na Gerlachu

## TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV



■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.  
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na [www.tvnoe.cz](http://www.tvnoe.cz)

14:45 ARTBITR – Kulturní magazín (27. díl): S pěvkyní Martou Infante 15:00 Soňa 15:15 Vysočina – odkaz Josefa Jambora 16:00 U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (126. díl): Jan Poláček – sběratel (nejen) hanáckých písní 17:25 Můj Bůh a Walter: Historie církve 17:40 Vezmi a čti: Říjen 2016 18:00 Zpravodajské Noeviny: 15. 11. 2016 18:25 Sedmihlázky (62. díl): Ztratila sem fěrtúšek 18:30 Desatero pro děti – Čtvrté příkázání: Cti svého otce i matku 18:40 Mwebare kwija – Klimika v buši 18:55 Kalvária Nitrianské Pravno 19:30 Terra Santa News: 16. 11. 2016 [P] 20:00 Večer chval (56. díl): Adonai [L] 21:10 BET LECHEM – vnitřní domov (30. díl): Pravoslavní v běloruském Minsku 21:25 Noční univerzita: plk. PhDr. Eduard Stehlík – Snahy o odznaní Mnichova z vojenského pohledu [P] 22:35 Generální audience Svatého otce 23:10 Svatá Františka Římská 23:50 Velehradská zastavení: Díl 1. – Unionistické kongresy 0:05 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Zeň objevů 2015, 3. díl 0:45 20 let jeden pro druhého: Charita Sv. rodiny Nový Hrozenkov 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

## Čtvrtek 17. 11. 2016

6:05 Probuzení Haiti 6:35 Zpravodajské Noeviny: 15. 11. 2016 6:55 BET LECHEM – vnitřní domov (30. díl): Pravoslavní v běloruském Minsku 7:15 Život na zámku Břežany 7:40 Terra Santa News: 16. 11. 2016 8:00 Kulatý stůl: Sexuální zneužívání 9:35 V pohorách po horách (5. díl): Hřčava 9:45 Nic, jen Prozřetelnost 10:00 Mše svatá na poděkování Bohu a sv. Anežce České za dar svobody: Z kostela sv. Ignáce z Loyoly v Praze [L] 11:15 Zachraňme kostely (12. díl): Kostel sv. Máří Magdalény v Krasikově 11:40 Sedmihlázky (62. díl): Ztratila sem fěrtúšek 11:45 Desatero pro děti – Čtvrté příkázání: Cti svého otce i matku 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Post Scriptum [P] 12:15 Svatá Františka Římská 13:00 Muzikanti, hrajte 13:35 Generální audience Svatého otce 14:10 Cesta k andělům (107. díl): Marek Jícha, kameraman 15:00 Zimbabwe – Z temnoty 15:20 Řeckokatolický magazín 15:35 Zpravodajské Noeviny: 15. 11. 2016 16:00 Církev a Revoluce: debata o roli církve v listopadových událostech 1989 16:55 Duchovní malby (6. díl): Ježíšovo utrpení 17:15 Magazín festivalu outdoorových filmů 2016 (2. díl): Kategorie A: Dobrodružný a extrémní sportovní film 17:40 Desatero pro děti – Páté příkázání: Nezbiješ – Buď dobrý 17:50 Sedmihlázky (62. díl): Ztratila sem fěrtúšek 18:00 Festival dobrých zpráv 2016: Slavnostní vyhlášení výsledků a zakončení festivalu [L] 19:20 Vatican magazine (883. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 20:00 Svoboda je dar [P] 21:35 Putování po evropských kláštřích: Premonstrátský klášter v Averbode, Belgie 22:10 Pod lampou [P] 0:15 Mezi pražci (52. díl): Listopad 2016 1:00 Můj Bůh a Walter: Historie církve 1:15 Noční repríza dopoledních pořadů.

## Pátek 18. 11. 2016

6:05 Velehradská zastavení: Díl 1. – Unionistické kongresy 6:15 Vysočina – odkaz Josefa Jambora 6:55 Missio magazin: Listopad 2016 8:00 Léta letí k andělům (74. díl): Václav Žilka – hudebník a pedagog podle Veroniky Žilkové, rodiny a přátel 8:25 Mezi nebem a zemí 8:55 Noční univerzita: plk. PhDr. Eduard Stehlík – Snahy o odznaní Mnichova z vojenského pohledu 10:05 ARTBITR – Kulturní magazín (27. díl): S pěvkyní Martou Infante 10:15 Bez tebe to nejde 11:15 Zachraňme kostely (12. díl): Kostel sv. Máří Magdalény v Krasikově 11:40 Sedmihlázky (62. díl): Ztratila sem fěrtúšek 11:45 Desatero pro děti – Páté příkázání: Nezbiješ – Buď dobrý 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá

z kaple Telepace [L] 12:50 Duchovní malby (6. díl): Ježíšovo utrpení 13:10 BET LECHEM – vnitřní domov (30. díl): Pravoslavní v běloruském Minsku 13:30 Danças Ocultas & Dom la Nena: Folkové prázdniny v Náměšti nad Oslavou 2015 14:05 Zimbabwe – Z temnoty 14:25 Buon giorno s Františkem 15:30 Jak potkávat svět (8. díl): Se Štěpánem Rakem a jeho synem Janem Matějem 17:05 Misie slovenských salesiánů v Belgii 18:00 Putování po evropských kláštřích: Premonstrátský klášter v Averbode, Belgie 18:30 Desatero pro děti – Šesté příkázání: Vždy jednej čistě – Nesesmilniš 18:40 Sedmihlázky (62. díl): Ztratila sem fěrtúšek 18:45 Můj Bůh a Walter: Historie církve 19:00 Nikaragua – Dobrý pastýř, biskup David Zwywiec 19:30 Se salesiány na jihu Madagaskaru: FADY – Po stopách náboženské tradice malgašského národa 19:40 ARTBITR – Kulturní magazín (27. díl): S pěvkyní Martou Infante 20:00 Noemova pošta: Prosinec [L] 21:40 Vezmi a čti: Říjen 2016 22:00 Kde končí Evropa III.: Balkán – Zůstat či odejít? 23:00 Cesta k andělům (107. díl): Marek Jícha, kameraman 23:55 V pohorách po horách (5. díl): Hřčava 0:05 Církev a Revoluce: debata o roli církve v listopadových událostech 1989 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

## Sobota 19. 11. 2016

6:05 Bratr Prem Bhai – Indie 6:15 VideoJournal české vědy 6:30 Obnovitelné zdroje energie na Slovensku 7:00 Zimbabwe – Z temnoty 7:20 BET LECHEM – vnitřní domov (30. díl): Pravoslavní v běloruském Minsku 7:35 Danças Ocultas & Dom la Nena: Folkové prázdniny v Náměšti nad Oslavou 2015 8:15 Noeland (63. díl) 8:45 Sedmihlázky (62. díl): Ztratila sem fěrtúšek 8:50 Hermie a přátelé: Antonio a jeho soupeř neboli Statečný mravenec 9:35 Zachraňme kostely (12. díl): Kostel sv. Máří Magdalény v Krasikově 9:55 Terra Santa News: 16. 11. 2016 10:10 Magazín festivalu outdoorových filmů 2016 (2. díl): Kategorie A: Dobrodružný a extrémní sportovní film 10:35 Můj Bůh a Walter: Historie církve 11:00 Konzistor z Říma se jmenováním nových kardinálů [L] 12:40 Pod lampou 14:45 Vatican magazine (883. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 15:15 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem Zeň objevů 2015, 3. díl 16:00 Bez tebe to nejde 17:10 Buon giorno s Františkem 18:15 Velehradská zastavení: Díl 2. – Cyrillometodějská tradice v Olomouci 18:25 Sedmihlázky (62. díl): Ztratila sem fěrtúšek 18:30 Desatero pro děti – Šesté příkázání: Vždy jednej čistě – Nesesmilniš 18:40 Muzikanti, hrajte 19:10 Řeckokatolický magazín 19:30 V souvislostech (160. díl) [P] 20:00 Jubileum: 700 let hledání odpuštění [P] 20:55 V pohorách po horách (6. díl): Radhošť 21:05 Paprsek Boží lásky – Kosovo [P] 21:30 Vezmi a čti: Říjen 2016 21:45 Post Scriptum 22:00 Svoboda je dar 23:35 Život na zámku Břežany 0:05 Noční univerzita: prof. PhDr. Vladimír Just, CSc. – V+W jako barometr naší svobody 1:15 Noční repríza dopoledních pořadů.

## Neděle 20. 11. 2016

6:15 Zimbabwe – Z temnoty 6:35 Duchovní malby (6. díl): Ježíšovo utrpení 7:00 Svoboda je dar 8:35 Pan profesor 8:55 Dar z Medžugorje 9:15 Probuzení Haiti 10:00 Mše svatá z Dolních Bojanovic [L] 11:15 Vzdělanost – Otec Miroslav 11:30 Řeckokatolický magazín 11:45 ARTBITR – Kulturní magazín (27. díl): S pěvkyní Martou Infante 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 V souvislostech (160. díl) 12:40 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News 13:25 Jubileum: 700 let hledání odpuštění 14:20 Muzikanti, hrajte [P] 14:50 Noční univerzita: plk. PhDr. Eduard Stehlík – Snahy o odznaní Mnichova z vojenského pohledu 16:00 Můj Bůh a Walter: Historie církve 16:15 BET LECHEM – vnitřní domov (30. díl): Pravoslavní v běloruském Minsku 16:30 Jezuité o: Etika v podnikání 17:00 Zpívá celá dědina: Dolní Bojanovice [L] 18:35 Noeland (64. díl) 19:05 Sedmihlázky (60. díl): Marjánko, Marjánko 19:10 Animované biblické příběhy: Abrahám a Izák 19:35 Obdarování – Otec Radek 20:00 Studio Svätý rok milosrdenství [L] 21:35 Duchovní malby (6. díl): Ježíšovo utrpení 22:00 V souvislostech (160. díl) 22:20 Polední modlitba Sv. otce Františka 22:35 Sekce pro mládež ČBK 23:00 Večer chval (56. díl): Adonai 0:10 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News 0:50 Vezmi a čti: Říjen 2016 1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

**Neděle 13. 11. – 33. neděle v mezidobí**

1. čt.: Mal 3,19–20a  
 Ž 98(97),5–6.7–8.9  
 Odp.: srov. 9 (*Přišel Hospodin, aby spravoval národy podle práva.*)  
 2. čt.: 2 Sol 3,7–12  
 Ev.: Lk 21,5–19

**Pondělí 14. 11. – ferie**

1. čt.: Zj 1,1–4; 2,1–5a  
 Ž 1,1–2.3.4+6  
 Odp.: Zj 2,7b (*Kdo zvítězí, tomu dám jíst ovoce ze stromu života.*)  
 Ev.: Lk 18,35–43

**Úterý 15. 11. – nezávazná památka sv. Alberta Velikého**

1. čt.: Zj 3,1–6.14–22  
 Ž 15(14),2–3ab.3cd–4ab.5  
 Odp.: Zj 3,21 (*Kdo zvítězí, toho vezmu k sobě na svůj trůn.*)  
 Ev.: Lk 19,1–10

**Středa 16. 11. – nezávazná památka sv. Markéty Skotské nebo sv. Gertrudy**

1. čt.: Zj 4,1–11  
 Ž 150,1–2.3–4.5–6  
 Odp.: Zj 4,8b (*Svatý, svatý, svatý Pán, Bůh vševládný.*)  
 Nebo: *Aleluja.*  
 Ev.: Lk 19,11–28

**Čtvrtek 17. 11. – památka sv. Alžběty Uherské**

1. čt.: Zj 5,1–10  
 Ž 149,1–2.3–4.5–6a+9b  
 Odp.: srov. Zj 5,10 (*Vytvořil jsi z nás našemu Bohu království a kněze.*) Nebo: *Aleluja.*  
 Ev.: Lk 19,41–44

**Pátek 18. 11. – nezávazná památka Posvěcení římských bazilik sv. apoštolů Petra a Pavla**

1. čt.: Zj 10,8–11  
 Ž 119(118),14.24.72.103.111.131  
 Odp.: 103a (*Jak sladké jsou na mém patru tvé výroky, Hospodine!*)  
 Ev.: Lk 19,45–48  
**při slavení památky:**  
 1. čt.: Sk 28,11–16.30–31  
 Ž 98(97),1.2–3ab.3c–4.5–6  
 Odp.: srov. 2 (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*)  
 Ev.: Mt 14,22–33

**Sobota 19. 11. – nezávazná sobotní památka Panny Marie**

1. čt.: Zj 11,4–12  
 Ž 144(143),1.2.9–10  
 Odp.: 1a (*Veleben buď Hospodin, má Skála.*)  
 Ev.: Lk 20,27–40

## Poselství Královny míru

„Drahé děti! Dnes vás zvu: Modlete se za mír! Opusťte egoismus a žijte poselství, která vám dávám. Bez nich nemůžete změnit váš život. Žijíce modlitbou, budete mít mír. Žijíce v míru, budete cítit potřebu svědčit, neboť odkryjete Boha, kterého nyní vnímáte jako dalekého. Proto děti, modlete se, modlete se, modlete se a dovoďte Bohu, aby vešel do vašich srdcí. Vraťte se k postu a ke zpovědi, abyste přemohli zlo ve vás i kolem vás. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje, 25. října 2016



**Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce** Vás srdečně zvu na **adventní duchovní obnovu na téma „NECHME SE INSPIROVAT CESTOU SV. TEREZIE Z LISIEUX“**. Uskuteční se ve dnech **10.–12. prosince 2016**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie. Jeho součástí je přednáška P. Gorazda Krušiny OPraem. Kolem poledne bude program pokračovat v Norbertinu. Zakončení je v neděli ve 13 hodin. **Přihlášky do 5. prosince 2016** na e-mail [info@premonstratky.cz](mailto:info@premonstratky.cz) nebo na tel. 733 755 836.

### VYDEJTE SE NA ŽIVOTNÍ POUŤ DO MEXIKA

Diecézní centrum pro seniory Hradec Králové zve seniory a další zájemce na **mimořádný zájezd do Mexika**, který se uskuteční **ve dnech 5.–15. 3. 2017**. Během zájezdu navštívíte Guadalupe, Teotihuacan, Mexico City a další zajímavá místa a odpočnete si na pobřeží Tichého oceánu v Acapulcu. Do 30. 11. 2016 můžete navíc získat slevu za včasné přihlášení.

**Přihlášky a informace:** Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové • tel.: 495 063 661, mobil: 737 215 328 • e-mail: [dcs@bihk.cz](mailto:dcs@bihk.cz) • web: [www.dcskhk.cz](http://www.dcskhk.cz) nebo [www.simeon.cz](http://www.simeon.cz).

## BREVIÁŘ PRO LAIKY

12. – 19. LISTOPADU 2016

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 13. 11.		PO 14. 11.		ÚT 15. 11.		ST 16. 11.		ČT 17. 11.		PÁ 18. 11.		SO 19. 11.			
Antifona	812	912	826	928	841	945	857	961	1768	1990	889	995	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
<b>Ranní chvály:</b>																
Hymnus	812	913	827	928	842	945	857	962	1769	1990	1593	1803	1666	1883		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	847	950	861	966	1770	1991	893	1000	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	726	819	831	933	847	950	861	966	1780	2002	1593	1804	1669	1886		
Prosby	817	917	831	933	847	951	861	966	1771	1992	894	1001	1655	1886		
Závěrečná modlitba	726	820	832	934	1590	1800	1591	1801	1592	1802	1594	1804	1656	1888		
<b>Modlitba během dne:</b>																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	726	820	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
<b>Nešpory:</b>																
	<b>SO 12. 11.</b>															
Hymnus	807	907	821	922	837	939	852	956	867	972	1774	1995	1594	1804	727	821
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	727	821
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	727	821
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	856	960	871	976	1777	1999	903	1011	729	823
Ant. ke kant. P. M.	726	819	726	820	840	943	856	960	871	977	1781	2002	1594	1805	729	823
Prosby	811	911	826	927	841	944	856	960	872	977	1778	2000	904	1012	729	824
Záv. modlitba	726	820	726	820	841	944	1590	1800	1591	1801	1592	1802	1594	1804	732	827
<b>Kompletář:</b>	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

NOVINKY MCM s. r. o.



**DĚJINY, JAK JE MOŽNÁ NEZNÁTE**  
 • 10 MÝTŮ O KŘESŤANSTVÍ VE SVĚTLE HISTORICKÝCH FAKTŮ  
 P. Pavel Zahradníček

Dějiny jsou opředeny mnoha mýty. Některé z nich vznikaly z neznalosti, jiné byly vytvářeny záměrně. Často je dokonce možné doložit, kdy a kdo je vytvořil... Řada těchto mýtů se u nás ve 20. století dostala i do učebnic. Dodnes mají velmi houževnatý život. Jsou opakovány, lidé jim věří – a skutečnost je často přesně opačná. Právě na to chce kniha upozornit a poskytnout fakta, díky nimž si každý může udělat svůj názor. To, o čem se zde dočtete, je většinou historikům dávno známé – i když kniha odráží také některé nové poznatky. Cíl této knihy je však ryze popularizační: Lidem, kteří nejsou historiky, poutavě a čtivě přiblížit fakta. Vyšlo s církevním schválením.

A.M.I.M.S. z.s. ve spolupráci s nakladatelstvím Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 128 stran, 30 Kč

**SVÁTEČNÍ GRADUÁL • LITURGICKÉ ZPĚVY PRO SLAVNOSTI, SVÁTKY, PAMÁTKY SVATÝCH A POSVĚCENÍ KOSTELA**

P. Josef Olejník • Uspořádání Vladimír Pavlík • Úvodní slovo František V. Lobkowicz, OPraem.

Dva roky po vydání *Obrádního graduálu* jsme připravili k vydání *Sváteční graduál*, který je zaměřen na nejvýznamnější část díla P. Josefa Olejníka – na propria ke svatým. Jedná se o zhudebněné proměnlivé texty mše svaté (vstupní antifona, zpěv před evangeliem, zpěv k obětnímu průvodu, antifona k přijímání a další zpěvy).

*Sváteční graduál* obsahuje liturgické zpěvy pro slavnosti, svátky a památky svatých během roku, včetně výročí posvěcení kos-

tela. Většina proprií byla zkomponována ke slavnosti, svátku, či památce konkrétního svätce (Vlastní zpěvy o svätých). Jiná propria jsou společná, a je možné je použít během liturgického roku vícekrát (Společné zpěvy o svätých). Propria vznikala podle potřeby jednotlivých liturgických slavností většinou na přání kněží nebo představitelů řádů (svátek některého svätce, titulární slavnost kostela, svátek patrona řeholního společenství apod.). To se nakonec ukázalo jako nejšťastnější, protože zpěvy nevznikaly násilně, ale na základě konkrétních impulzů, které vtiskují zpěvům osobitý charakter. P. Josef Olejník k tomu píše: „Musel jsem psát, protože to po mně žádali, a to čím dál častěji k různým příležitostem. A já se snažil, aby to bylo opravdové, abych nepsal hlouposti.“

Ve varhanním doprovodu je vlepeno CD s nahrávkami zpěvů ze *Svátečního graduálu*. CD natočily Cecilská hudební jednota Ústí nad Orlicí pod vedením Cecílie Pecháčkové, Chrámový sbor Velká Bystřice u Olomouce pod vedením Ivany Juráňové, Misty Velká Bystřice, Chorus Mauritiensis pod vedením Tomáše Kláška, schola Dolní Lhota pod vedením Vladimíra Pavlíka, Beati Cantores Holešov pod vedením Jana Kotase, schola Hutisko-Solanec pod vedením Martina Kováře, sbor bohoslovců Arcibiskupského kněžského semináře v Olomouci pod vedením Ondřeje Talaše, schola Opava pod vedením Magdalény Sovadinové a schola OP Olomouc pod vedením Jany Synkové. Zvuk Jaroslav Topinka, zvuková režie Pavel Kunčar.

Matice cyrilometodějská s. r. o.

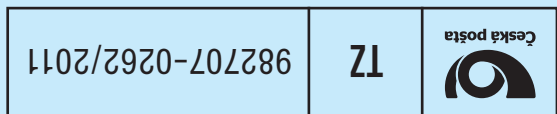
*Zpěvník* – váz., A5 na šířku, 472 stran, 290 Kč

*Varhanní doprovod* – váz., A4 na šířku, 448 stran, 397 Kč (dotovaná cena)



Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese [www.maticecm.cz](http://www.maticecm.cz)



Matice cyrilometodějská s. r. o.  
 Dolní nám. 24  
 771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spol. Vydává Matice cyrilometodějská, spol. Vydává nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: [svetlo@maticecm.cz](mailto:svetlo@maticecm.cz); <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávky týdeníku: e-mail: [periodika@maticecm.cz](mailto:periodika@maticecm.cz); tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: [objednavky@maticecm.cz](mailto:objednavky@maticecm.cz); tel.: 587 405 431; [www.maticecm.cz](http://www.maticecm.cz); inzerce: [knihy@maticecm.cz](mailto:knihy@maticecm.cz)). Registrační značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povoleno SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.